ការវិនិយោគឯកជនតាមរយៈការបញ្ជូនថាមពល

គំរូអាជីវកម្មចំនួនបួនសម្រាប់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន

HUNTON
ANDREWS KURTH

March 2023 – Adapted for CLDP Power Purchase Agreement SEAsia Workshop

គំរូអាជីវកម្មចំនួនបួន ដើម្បីសម្រួលដល់ការវិនិយោគឯកជនតាមរយៈការបញ្ជូនថាមពល

បច្ចុប្បន្នមានតម្រូវការលើការវិនិយោគបន្ថែមដ៏សំខាន់ក្នុងការបញ្ជូនថាមពលនៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន។ តម្រូវការនេះទំនងជាមិនត្រូវបានបំពេញតាមរយៈប្រភពមូលនិធិដែលមានស្រាប់សម្រាប់វិស័យនេះទេ។

នៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន ការវិនិយោគលើការផលិតថាមពលថ្មីក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ មិនត្រូវបានផ្គូផ្គងនឹងការវិនិយោគដែលត្រូវគ្នានៅក្នុងបណ្តាញអគ្គិសនីទេ ហើយឥឡូវនេះនេះគឺជាឧបសគ្គចម្បងមួយចំពោះការកើនឡើងនៃការប្រើប្រាស់។ ក៏ដូចជាការទទួលបានថាមពលចាំបាច់សម្រាប់ការវិនិយោគលើការបញ្ជូន វាក៏មានសារៈសំខាន់ចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចផងដែរ។

លទ្ធភាពទទួលបានថាមពលអាចទុកចិត្តបាន និងតម្លៃសមរម្យសម្រាប់អាជីវកម្មគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ឧស្សាហូបនីយកម្មនៃប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ហើយសមត្ថភាពសមរម្យលើឆ្អឹងខ្នងនៃការបញ្ជូនតង់ស្យុងខ្ពស់ដែលត្រូវបានរក្សាទុកយ៉ាងល្អគឺជាតម្រូវការជាមុនសម្រាប់បញ្ហានេះដែលបាត់បង់នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន។

ជាចុងក្រោយ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនគឺចាំបាច់ដើម្បីគាំទ្រដល់ការផ្លាស់ប្តូរឆ្ពោះទៅរកប្រព័ន្ធថាមពលដែលមិនសូវប្រើកាបូន។ ការវិនិយោគលើស្ថេរភាពក្រឡាចត្រង្គគឺចាំបាច់ដើម្បីគាំទ្រដល់ការកើនឡើងនូវភាគរយថាមពលដែលកកើតឡើងវិញជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងល្បឿនជំនាន់ ហើយបណ្តាញបញ្ជូនកាន់ដ៏ធំនឹងចាំបាច់នៅក្នុងប្រទេសភាគច្រើនដើម្បីភ្ជាប់តំបន់សក្តានុពលនៃការបង្កើតឡើងវិញខ្ពស់ជាមួយនឹងតំបន់ដែលមានតម្រូវការ។ ជាក់ស្តែង ការវិនិយោគដែលអេហ្ស៊ីបបានធ្វើនៅចន្លោះឆ្នាំ 2014 និង 2020 បង្ហាញពីទំហំនៃការវិនិយោគដែលអាចត្រូវបានទាមទារដើម្បីរួមបញ្ចូលធនធានថាមពលកកើតឡើងវិញ។ នៅចន្លោះឆ្នាំ 2014 និង 2020 ក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនអគ្គិសនីអេហ្ស៊ីប បានធ្វើប្រតិបត្តិការជាង 3,600 គីឡូម៉ែត្រនៃខ្សែបញ្ជូន 500 KV ។ នៅចុងឆ្នាំ 2020 ប្រវែងនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូន 500 KV របស់ពួកគេគឺស្មើនឹង 2.5 ដងនៃប្រវែងរបស់ខ្លួននៅក្នុង 2014 ។ ភាគច្រើននៃការវិនិយោគនេះគឺចាំបាច់ក្នុងការភ្ជាប់គម្រោងថាមពលកកើតឡើងវិញថ្មីនៅភាគខាងត្បូងដើម្បីផ្ទុកមជ្ឈមណ្ឌលនៅភាគខាងជើង។

ទីភ្នាក់ងារថាមពលអន្តរជាតិបានប៉ាន់ប្រមាណថាការសម្រេចបាននូវមហិច្ឆតាអគ្គិសនីរបស់ SEAsia នឹងតម្រូវឱ្យមាន "ការជំរុញបន្ថែមដ៏សំខាន់មួយដើម្បីដាក់ពង្រាយជួរបច្ចេកវិទ្យាដែលអាចកកើតឡើងវិញបាន។”[1]

ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ការវិនិយោគភាគច្រើនក្នុងការបញ្ជូននៅលើទ្វីបនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរបស់រដ្ឋ។

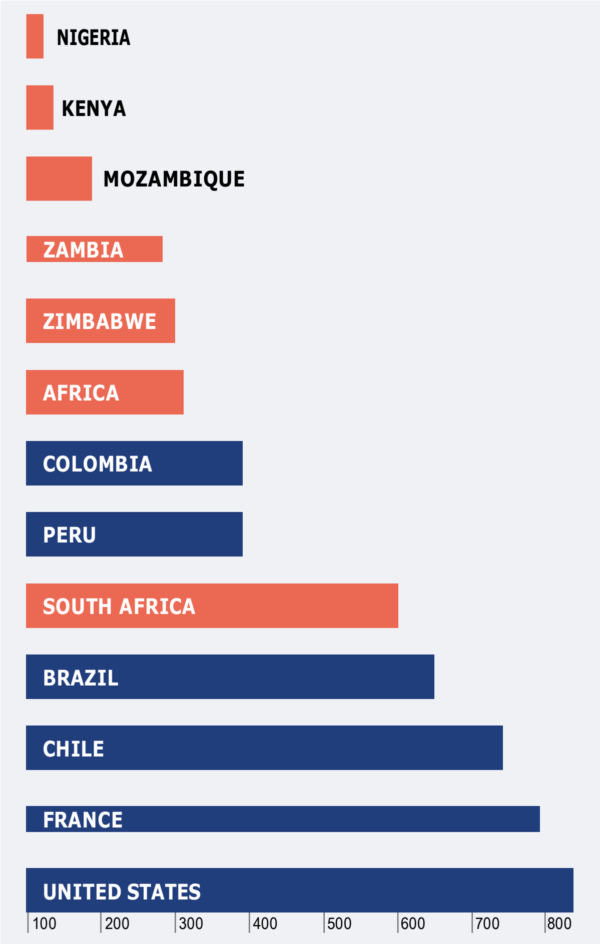

គីឡូម៉ែត្រនៃខ្សែបញ្ជូនក្នុងមួយលាននាក់

ការវិនិយោគទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់មូលនិធិដោយរដ្ឋាភិបាល ឬដោយមានការគាំទ្រពីរដ្ឋាភិបាលតាមរយៈកម្ចីដែលគាំទ្រដោយអធិបតេយ្យភាពពីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ពហុភាគី សម្រាប់ផ្នែកជាច្រើន។ ប្រភពមូលនិធិសម្រាប់វិស័យនេះមិនបានរក្សាល្បឿនជាមួយនឹងតម្រូវការសម្រាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនទេ ហើយឧបសគ្គដែលបង្កើតឡើងនេះតំណាងឱ្យបញ្ហាប្រឈមនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចដ៏សំខាន់ និងបញ្ហាអាកាសធាតុ។ ប្រសិនបើគ្មានប្រភពមូលនិធិបន្ថែមសម្រាប់វិស័យនេះទេ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពទី 7 (*លទ្ធភាពទទួលបានថាមពលដែលមានតម្លៃសមរម្យ អាចទុកចិត្តបាន និងនិរន្តរភាពសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា*) និងការប្តេជ្ញាចិត្តអាកាសធាតុសូន្យសុទ្ធសម្រាប់ឆ្នាំ 2050 ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋាភិបាលនឹងមិនត្រូវបានបំពេញឡើយ។ ការកើនឡើងសម្ពាធលើថវិការបស់រដ្ឋាភិបាល ជាពិសេសបន្ទាប់ពីមានការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ បានធ្វើឱ្យមានបញ្ហានេះកាន់តែស្មុគស្មាញ ខណៈដែលគម្រោងដែលជិតដំណើរការជាច្រើនដែលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ការគាំទ្រពីរដ្ឋាភិបាលឥឡូវនេះបានជាប់គាំង។

ហូតមកដល់ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1990 ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរបស់រដ្ឋទទួលខុសត្រូវចំពោះការវិនិយោគក្នុងការបញ្ជូននៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនភាគច្រើន។ ទសវត្សរ៍នោះបានឃើញរលកនៃការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញនៅទូទាំងអាមេរិកឡាទីនរួមជាមួយនឹងសមាជិកជាច្រើនរបស់ OECD ដែលនាំឱ្យមានគំរូអាជីវកម្មថ្មីសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូន។[2] យ៉ាងហោចណាស់គំរូមួយក្នុងចំណោមគំរូទាំងនេះ - គំរូគម្រោងនៃការបញ្ជូនឯករាជ្យ - ទទួលបានជោគជ័យគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយការចំណាយ និងកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃការអនុវត្តគម្រោងដែលវាត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក និងចក្រភពអង់គ្លេស ទោះបីជាប្រព័ន្ធបញ្ជូនរបស់ប្រទេសទាំងពីរជាបណ្តាញគ្រប់គ្រងដោយឯកជននិងធំក៏ដោយ។ នៅចក្រភពអង់គ្លេស ការិយាល័យទីផ្សារឧស្ម័ន និងអគ្គិសនី (Ofgem) បានប៉ាន់ប្រមាណថា ការប្រើប្រាស់គំរូនោះបានបង្ហាញពីការកាត់បន្ថយការចំណាយចន្លោះពី 23% ទៅ 34% ទាក់ទងនឹងការវិនិយោគប្រមាណ £3 ពាន់លាននៃការវិនិយោគតាមរយៈការបញ្ជូនទាក់ទងនឹងគម្រោងខ្យល់នៅឆ្នេរសមុទ្រថ្មី។[3] នៅសហរដ្ឋអាមេរិក របាយការណ៍ថ្មីៗនេះបានប៉ាន់ប្រមាណថាដំណើរការអភិវឌ្ឍលើការបញ្ជូនប្រកបដោយការប្រកួតប្រជែងអាចត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងផ្តល់ការសន្សំថ្លៃដើមពី 20% ទៅ 30% ជាមធ្យម បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការអភិវឌ្ឍន៍ដែលមិនប្រកួតប្រជែងដោយម្ចាស់ប្រព័ន្ធបញ្ជូនដែលកំពុងដំណើរការ។

ការវិនិយោគនៅក្នុងជំនាន់ ជាធម្មតាត្រូវបានចាត់ទុកថាមានភាពងាយស្រួលធ្វើឱ្យមានរចនាសម្ព័ន្ធ និងរៀបចំជាងការវិនិយោគតាមរយៈការបញ្ជូន។ ការយល់ព្រមលើតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរវាងអ្នកវិនិយោគឯកជន និងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរបស់រដ្ឋគឺមានភាពលំបាកជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិបញ្ជូនដែលជារឿយៗត្រូវបានរួមបញ្ចូលយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយបណ្តាញដែលមានស្រាប់។ ជាធម្មតាបណ្តាញបញ្ជូនត្រូវបានរៀបចំផែនការយ៉ាងសំខាន់ និងបានរៀបចំក្នុងកម្រិតខ្ពស់បំផុតដោយរដ្ឋាភិបាល ឬអង្គភាពគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ ហើយវាអាចដូចជាការបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងក្នុងការបើកបណ្តាញ ហើយពាក់ព័ន្ធនឹងភាគីទីបីជាមុន ជាពិសេសសម្រាប់រដ្ឋាភិបាលដែលជារឿយៗនៅតែ ចាត់ទុកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនថាជាយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងបរិយាកាសសេដ្ឋកិច្ចដែលជាប់គាំងសារពើពន្ធនាពេលបច្ចុប្បន្ន វាច្បាស់ណាស់ថារដ្ឋាភិបាលស្ថិតក្នុងទីផ្សារកំពុងរីកចម្រើនដែលអាចបើកប្រភពថវិកាថ្មីសម្រាប់វិស័យថាមពលដែលរដ្ឋាភិបាលទំនងជាទទួលបានជោគជ័យក្នុងការពង្រីកការប្រើប្រាស់អគ្គិសនី ការកែលម្អលើការផ្តល់ថាមពលដល់ឧស្សាហកម្ម និងការកែលម្អនិរន្តរភាពនៃវិស័យនោះ។

មានគម្រោងបញ្ជូនជាច្រើនដែលមិនមានមូលនិធិនាពេលបច្ចុប្បន្ន ដែលមានសក្តានុពលក្នុងការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ ជាមួយនឹងសំណុំហិរញ្ញវត្ថុកាន់តែធំច្បាស់លាស់មួយ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិពឹងផ្អែកលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលកំពុងត្រូវបានសាងសង់នេះ ហើយការផ្លាស់ប្តូរថាមពលសកលពឹងផ្អែកលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញសមស្របដែលមានស្រាប់ ដើម្បីដោះសោប្រភពថាមពលកកើតឡើងវិញ។

យ៉ាងហោចណាស់គំរូអាជីវកម្មចំនួនបួនផ្សេងគ្នាអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីសម្រួលដល់ការវិនិយោគឯកជនក្នុងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនឆ្លងកាត់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន។ គំរូអាជីវកម្មទាំងបួននោះគឺៈ

- សម្បទានបណ្តាញទាំងមូល
- គម្រោងបញ្ជូនឯករាជ្យ (ITPs) ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាគម្រោងបញ្ជូនថាមពលឯករាជ្យ
- ការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្ម (ការលក់ភាគហ៊ុនដោយរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរបស់រដ្ឋ ឬក្រុមហ៊ុនបញ្ជូន) និង
- បណ្តាញពាណិជ្ជករ។

គំរូទាំងបួននេះត្រូវបានពិពណ៌នានៅក្នុងលក្ខខណ្ឌទូទៅបំផុតខាងក្រោម។ នៅក្នុងអត្ថបទជាបន្តបន្ទាប់ យើងនឹងពិនិត្យមើលគំរូទាំងនេះមួយចំនួន និងបញ្ហាដែលពួកគេបង្ហាញដោយលម្អិតបន្ថែមទៀត។ ដូចករណីគម្រោងថាមពលឯករាជ្យ និងភាពជាដៃគូសាធារណៈ និងឯកជនជាទូទៅ គំរូទាំងនេះអាចបត់បែនបាន និងអាចត្រូវបានកែសម្រួលឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការ ឧបសគ្គ និងបញ្ហាប្រឈមកម្រនានា។ ជាលទ្ធផល គំរូដែលបានពិពណ៌នាខាងក្រោមគួរតែត្រូវបានប្រើនោះគឺ — គំរូដូច archetype ដែលអាចកែប្រែបាន ដូច្នេះពួកគេអាចត្រូវបានអនុវត្តនៅគ្រប់កាលៈទេសៈជាច្រើន។

សម្បទានបណ្តាញទាំងមូល

នៅក្នុងសម្បទានបណ្តាញទាំងមូល ម្ចាស់ប្រព័ន្ធបញ្ជូនផ្តល់សម្បទានរយៈពេលវែងលើប្រព័ន្ធបញ្ជូនដែលមានស្រាប់ ជាធម្មតាសម្រាប់រយៈពេលពី 20 ទៅ 30 ឆ្នាំ។ បន្ទាប់មកអ្នកវិនិយោគឯកជនដែលផ្តល់សម្បទានត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំបណ្តាញបញ្ជូនដែលមានស្រាប់ និងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ហើយនិងការសាងសង់លើការវិនិយោគថ្មីក្នុងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនក្នុងតំបន់សេវាកម្មក្នុងរយៈពេលសម្បទាន។ គំរូនេះបានបណ្តាលឱ្យមាន

ការវិនិយោគយ៉ាងសំខាន់ដោយវិស័យឯកជន ការកាត់បន្ថយនូវការបាត់បង់យ៉ាងសំខាន់ និងការកែលម្អយ៉ាងសំខាន់ក្នុងសូចនាករនៃការអនុវត្តសំខាន់ៗនៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនមួយចំនួន។ បញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗមួយចំនួនត្រូវតែជំនះមុនពេលគំរូនេះអាចត្រូវបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ។ បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម។

1. បទប្បញ្ញត្តិ

ឧស្សាហកម្មបណ្តាញទាមទារកម្រិតដ៏សំខាន់នៃការវិនិយោគបន្ត។ លើសពីនេះ ថ្លៃប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំទំនងជាប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំងក្នុងរយៈពេលសម្បទានធម្មតា ដោយសារការពង្រីក និងការតភ្ជាប់បណ្តាញទៅកាន់បណ្តាញកើនឡើង។ ជាលទ្ធផលអ្នកវិនិយោគមិនអាចធ្វើបានក្នុងការដេញថ្លៃការទូទាត់ដែលអាចរកបាន ឬប្រើប្រាស់នូវការគិតថ្លៃប្រព័ន្ធដែលនឹងអនុវត្តក្នុងរយៈពេលសម្បទាននោះទេ។ ជំនួសមកវិញអាជីវកម្មត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយប្រើប្រាស់តម្លៃសេវាកម្ម ឬគោលគំនិតនៃការវាយតម្លៃផ្អែកលើការអនុវត្ត។ ទម្រង់បទប្បញ្ញត្តិទាំងពីរនេះពឹងផ្អែកលើការកំណត់តាមកាលកំណត់នៃមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ (បរិមាណនៃការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងទទួលបានផលចំណេញ និងដែលត្រូវបានស្តារស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដោយរួមបញ្ចូលទាំងការគិតថ្លៃរំលស់នៅក្នុងតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង) ថ្លៃដើមបំណុល ថ្លៃដើមភាគហ៊ុន និងថ្លៃដើមប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំដែលគួរទទួលបានមកវិញដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង។

តាមក្បួនទូទៅ វិនិយោគិន និងអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីមានការស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការពឹងផ្អែកលើនិយតករឯករាជ្យក្នុងការបង្កើតអត្រាការប្រាក់ដោយផ្អែកលើតម្លៃសេវាកម្ម ឬគោលគំនិតនៃការកំណត់អត្រាផ្អែកលើការអនុវត្តន៍លុះត្រាតែនិយតករមានកំណត់ត្រាតាមដានដែលបានបង្កើតឡើងនៃការធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពដោយស្មើភាពនូវផលប្រយោជន៍របស់អ្នកប្រើប្រាស់ និងអ្នកវិនិយោគ។ មាននិយតករតិចតួចណាស់នៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនដែលមានឱកាសបង្កើតកំណត់ត្រាតាមដាននេះ។ ការពិតដែលថាអត្រាដែលចំណាយដោយអ្នកប្រើប្រាស់មិនមានប៉ះពាល់ដល់តម្លៃក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនភាគច្រើនបង្កើនហានិភ័យខ្ពស់ដែលទាក់ទងនឹងស្ថិរភាពនៃក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងសមត្ថភាពជាក់ស្តែងរបស់និយតករក្នុងការធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពផលប្រយោជន៍របស់អ្នកប្រើប្រាស់ និងវិនិយោគិន។

2. ការបង់ប្រាក់បញ្ចប់រយៈពេល

ដោយសារឧស្សាហកម្មបណ្តាញទាមទារកម្រិតដ៏សំខាន់នៃការវិនិយោគបន្ត ការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងដោយវិស័យឯកជននឹងមិនត្រូវបានរំលស់ពេញលេញនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលសម្បទាននោះទេ ទោះបីជារយៈពេលប៉ុន្មានក៏ដោយ។

ជាលទ្ធផល ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរដ្ឋ (ឬប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ) នឹងត្រូវទូទាត់ទំហំធំដល់សម្បទានិកនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេល (ការទូទាត់ទិញយក)។ ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរបស់រដ្ឋ ឬរដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះអាចបង្កើនដើមទុនដែលតម្រូវឱ្យធ្វើការបង់ថ្លៃទិញយកបែបនេះដោយបញ្ចូលទៅក្នុងសម្បទានមួយផ្សេងទៀតនៅពេលផុតកំណត់សម្បទានទីមួយ ហើយតម្រូវឱ្យសម្បទានិកថ្មីបង់ថ្លៃសម្បទានជាមុនដែលត្រូវនឹងទំហំនៃការបង់ប្រាក់ទិញយកដែលជំពាក់សម្បទានិកដំបូង។ ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរដ្ឋ ឬប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះក៏អាចបង្កើនការទូទាត់ថ្លៃទិញយកដោយការចេញមូលបត្របំណុល ឬខ្ចីប្រាក់ពីប្រភពផ្សេងទៀត។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយលទ្ធភាពដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរដ្ឋ ឬរដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះប្រហែលជាមិនអាចបិទប្រតិបត្តិការបែបនេះបានខ្ពស់គ្រប់គ្រាន់ទេ ឬប្រហែលជាត្រូវបានអ្នកវិនិយោគ និងអ្នកឱ្យខ្ចីប្រាក់យល់ឃើញថាមានកម្រិតខ្ពស់គ្រប់គ្រាន់ធ្វើឱ្យមានការលំបាកសម្រាប់សម្បទានិកក្នុងការ បង្កើនហិរញ្ញប្បទានបំណុល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គួរកត់សំគាល់ថាបញ្ហាស្រដៀងគ្នានេះត្រូវបានដោះស្រាយដោយជោគជ័យទាក់ទងនឹងសម្បទាននៅក្នុងអនុវិស័យចែកចាយដែលត្រូវបានផ្តល់រង្វាន់នៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនមួយចំនួន។ ដូច្នេះទោះបីជាហានិភ័យនេះអាចពិបាកយកឈ្នះក៏ដោយ ក៏បទពិសោធន៍បានបង្ហាញថាវានៅតែអាចយកឈ្នះបាន។

3. ហានិភ័យនៃការដកហូត និងការធ្វើជាតូបនីយកម្ម

សម្បទានបណ្តាញសាមសិបបីទាំងមូលនៅក្នុងវិស័យបញ្ជូន និងចែកចាយនៅក្នុងប្រទេសទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនចំនួន 16 ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរវិញតាមរយៈការបញ្ចប់សម្បទាន ការធ្វើជាតូបនីយកម្ម និងការដកហូត។[4] ទោះបីជាប្រភេទព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះតាមទ្រឹស្តីអាចត្រូវបានជំរុញ និងបញ្ចប់គោលនយោបាយក្រោមដំណើរការដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាជាមុនដែលការពារផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់អ្នកវិនិយោគម្ខាង និងរដ្ឋាភិបាលម្ខាងទៀតក៏ដោយ នេះមិនមែនតែងតែជាករណីនោះទេ។ ការបញ្ចប់មុនកាលកំណត់ ជាធម្មតាមិនមែនជាលទ្ធផលនៃការរៀបចំសម្បទានដែលទទួលបានជោគជ័យនោះទេ ហើយវាមានហានិភ័យយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ទាំងអ្នកវិនិយោគ និងរដ្ឋាភិបាល។ បទពិសោធន៍ទាំងនេះបានធ្វើឱ្យអ្នកវិនិយោគពិចារណាដោយប្រុងប្រយ័ត្នអំពីសេដ្ឋកិច្ចនយោបាយរបស់ប្រទេសមួយ របៀបដែលសម្បទានបណ្តាញទាំងមូលអាចត្រូវបានគេយល់ឃើញនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចនយោបាយនោះ និងកម្រិតនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរយៈពេលវែងរបស់ប្រទេសមួយចំពោះការរៀបចំបែបនេះ។

គម្រោងការបញ្ជូនឯករាជ្យ

ផ្ទុយពីសម្បទានបណ្តាញទាំងមូល ITP ពាក់ព័ន្ធនឹងការសាងសង់ និងថែទាំខ្សែបញ្ជូនតែមួយ ឬកញ្ចប់នៃខ្សែបញ្ជូន។ នៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនប្រតិបត្តិការទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តក្រោមកិច្ចសន្យារយៈពេលវែង ជាទូទៅរវាងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរដ្ឋដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ជូន និងក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង (ឯកជន) ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីអនុវត្តគម្រោង។ កិច្ចសន្យាបែបនេះអាចត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាកិច្ចព្រមព្រៀងទិញការបញ្ជូនថាមពល ឬកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាកម្មបញ្ជូនថាមពល។

មិនដូចសម្បទានបណ្តាញទាំងមូលទេ នៅក្នុង ITP ក្រុមហ៊ុនគម្រោងមិនមានកាតព្វកិច្ចពង្រីកខ្សែបញ្ជូនដែលខ្លួននឹងសាងសង់ គ្រប់គ្រង និងដំណើរការទេ។ ជាលទ្ធផល រដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះ អាជ្ញាធរនិយតកម្ម ឬស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរដ្ឋអាចធ្វើការដេញថ្លៃដើម្បីបង្កើតតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ឬការទូទាត់ដែលអាចរកបានប្រចាំខែ។ ទោះបីជាផ្នែកនៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ឬការទូទាត់ដែលអាចរកបានប្រចាំខែដែលត្រូវនឹងប្រតិបត្តិការ និងការចំណាយលើការថែទាំដែលក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងនឹងទទួលអាចត្រូវបានធ្វើលិបិក្រមក៏ដោយ ប៉ុន្តែភាគច្រើននៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ឬការទូទាត់ដែលអាចរកបានប្រចាំខែនឹងត្រូវបានជួសជុលសម្រាប់រយៈពេលនៃគម្រោង។

ដើម្បីគាំទ្រដល់សមត្ថភាពរបស់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងក្នុងការបង្កើនបំណុលរយៈពេលវែងក្នុងអត្រាដ៏គួរឱ្យទាក់ទាញដែលនៅទីបំផុតផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ដោយការបញ្ចុះថ្លៃដើមទុនដែលត្រូវការសម្រាប់គម្រោង ហើយដោយហេតុនេះការកាត់បន្ថយការបង់ប្រាក់ដែលអាចរកបានដល់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងគួរតែត្រូវបានបង់ប្រាក់សម្រាប់ភាពអាចរកបាននៃបណ្តាញបញ្ជូនដោយមិនគិតពីបរិមាណថាមពលដែលហូរតាមខ្សែឡើយ។ ក្នុងករណីជាច្រើនការដេញថ្លៃដែលធ្វើឡើងដើម្បីជ្រើសរើសអ្នកវិនិយោគគឺធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរនិយតកម្មដូចករណីនៅក្នុងប្រទេសប្រេស៊ីល ដែលនិយតករអគ្គិសនី (ANEEL) ធ្វើការដេញថ្លៃ។ រវាងឆ្នាំ 1999 និង 2017 ប្រទេសប្រេស៊ីលបានធ្វើការដេញថ្លៃចំនួន 38 សម្រាប់ ITPs ដែលជាលទ្ធផលទទួលបានពានរង្វាន់ 211 គម្រោងដែលមានប្រវែងសរុបជាង 69,000 គីឡូម៉ែត្រ។[5]

ឯកជនភាវូបនីយកម្ម

ការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មដោយការលក់ភាគហ៊ុនពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់ភាគហ៊ុនមួយចំនួន ឬទាំងអស់នៅក្នុងសហគ្រាសរដ្ឋទៅឱ្យអ្នកវិនិយោគឯកជន។ នៅក្នុងបរិបទនៃការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនៅក្នុងអាជីវកម្មបញ្ជូនថាមពល វានឹងពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់ភាគហ៊ុនក្នុងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនោះទៅឱ្យវិនិយោគិនឯកជន។

គំរូនេះត្រូវបានអនុម័តដោយប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ជាច្រើន រួមទាំងចក្រភពអង់គ្លេស ដែលបានធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មបណ្តាញបញ្ជូនទាំងអស់របស់ខ្លួននៅក្នុងប្រតិបត្តិការបើដាច់ដោយឡែកពីគ្នាក្នុងឆ្នាំ 1990។ បទពិសោធន៍ជាមួយគំរូនេះទាក់ទងនឹងការបញ្ជូននៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនមានកម្រិត។[6] ទោះបីជាមានច្រើនដើម្បីណែនាំវិធីសាស្រ្តនេះ ដូចករណីសម្បទានបណ្តាញទាំងមូលក៏ដោយ តម្រូវការសម្រាប់បទប្បញ្ញត្តិឯករាជ្យ និងហានិភ័យនៃការដកហូត ឬការធ្វើជាតូបនីយកម្មអាចធ្វើឱ្យជម្រើសនេះពិបាកសម្រេចបានក្នុងការអនុវត្តនៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើន។ លើសពីនេះ ការពិភាក្សាជាមួយមន្ត្រីក្នុងបណ្តាប្រទេសទីផ្សារកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើនបានបង្ហាញថាប្រទេសជាច្រើនមានការស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការអនុវត្តប្រតិបត្តិការដែលនឹងនាំឱ្យបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងយ៉ាងសំខាន់ដោយរដ្ឋាភិបាលលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការចែកចាយសេវាកម្មសំខាន់មួយ។

បណ្តាញពាណិជ្ជករ

បណ្តាញអាជីវករគឺជាបណ្តាញបញ្ជូនដែលសាងសង់ដោយអ្នកវិនិយោគឯកជនដែលស្វែងរកប្រាក់ចំណេញតាមរយៈការបញ្ជូនអគ្គិសនីពីតំបន់ដែលថ្លៃថាមពលទាបទៅកាន់តំបន់មួយទៀតដែលថ្លៃថាមពលខ្ពស់ជាង។ បណ្តាញទាំងនេះជាច្រើនគឺមានតង់ស្យុងខ្ពស់ដែលអាចបញ្ជូនរហ័សបានឆ្ពោះទៅកាន់បណ្តាញបច្ចុប្បន្ន។

ទោះបីជាមានឧទាហរណ៍ជោគជ័យជាច្រើននៃបណ្តាញពាណិជ្ជករក៏ដោយ ក៏បណ្តាញពាណិជ្ជករមួយចំនួនត្រូវបានរងផលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដោយសារការរីចម្រើននៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនដែលពួកគេភ្ជាប់ ដែលបានកាត់បន្ថយ ឬលុបបំបាត់ឱកាសក្នុងការរកប្រាក់ចំណេញដោយការទិញលក់។ នៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើន ហានិភ័យដែលពង្រីកសរីរាង្គនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនដែលមានស្រាប់អាចកាត់បន្ថយ ឬលុបបំបាត់ប្រាក់ចំណេញដែលអាចបង្កើតបានដោយបណ្តាញអាជីវករគឺខ្ពស់ជាពិសេសដោយសារបណ្តាញមិនត្រូវបានអភិវឌ្ឍពេញលេញ និងទំនងជាកើនឡើង។

លើសពីនេះ ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះនឹងត្រូវជ្រើសរើសយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បណ្តាញអាជីវករទទួលបានផលចំណេញត្រឡប់មកវិញដែលជាធម្មតាលើសពីផលចំណេញដែលនឹងទទួលបានដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងបណ្តាញដែលបានគ្រប់គ្រង។ សម្រាប់ហេតុផលទាំងនេះ យើងឃើញថាបណ្តាញពាណិជ្ជករជាគំរូអាជីវកម្មដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដែលអាចមានភាពទាក់ទាញក្នុងកាលៈទេសៈពិសេស ប៉ុន្តែទំនងជាមិនមានភាពទាក់ទាញទេ ចំពោះអ្នកវិនិយោគ ឬប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ ក្នុងករណីភាគច្រើន។

តើគំរូណាខ្លះដែលទំនងជាជោគជ័យជាងគេ?

សម្រាប់ហេតុផលដែលបានពិពណ៌នាខាងលើ ទស្សនៈរបស់យើងគឺថាការចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយរបស់វិស័យឯកជននៅក្នុងផ្នែករងនៃការបញ្ជូននៅប្រទេសភាគច្រើនក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនទំនងជាមិនមកដល់ក្នុងទម្រង់នៃការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋដែលមានស្រាប់ ឬបណ្តាញពាណិជ្ជករនោះទេ។

សម្បទានបណ្តាញទាំងមូលផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើន។ ពួកវាអាចមានភាពទាក់ទាញជាពិសេសចំពោះប្រទេសដែលត្រូវការផ្តល់មូលនិធិដល់ការពង្រីក ការធ្វើឱ្យប្រសើរ និងការពង្រីកប្រព័ន្ធបញ្ជូនថ្នាក់ជាតិសំខាន់ៗ ហើយចង់ទាញយកប្រភពទុនឯកជន ដើម្បីផ្តល់មូលនិធិដល់ការបន្ត ការធ្វើឱ្យប្រសើរ និងការពង្រីកទាំងនោះ។ សម្បទានបណ្តាញទាំងមូលក៏អាចមានភាពទាក់ទាញដល់រដ្ឋាភិបាលដែលជឿថាសម្បទានិកដែលគ្រប់គ្រងដោយឯកជននឹងត្រូវបានបង្កើតកាន់តែប្រសើរឡើងដើម្បីរក្សា និងដំណើរការបណ្តាញបញ្ជូនដែលមានស្រាប់ដែលនឹងបង្កើនភាពអាចប្រើប្រាស់បាននៃប្រព័ន្ធទាំងមូល ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាព និងការប្រើប្រាស់បណ្តាញទាំងមូល ហើយដោយកាត់បន្ថយការចំណាយដល់អ្នកប្រើប្រាស់លើមូលដ្ឋានក្នុងមួយឯកតា។

ខណៈពេលដែលសម្បទានបណ្តាញទាំងមូលផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើន ពួកគេក៏តម្រូវឱ្យប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ វិនិយោគិន និងអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីជម្នះនូវអ្វីដែលអាចជាបញ្ហាសំខាន់ៗនៅក្នុងបរិបទនៃប្រទេសជាច្រើនក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន។ បញ្ហាទាំងនោះរួមមានចំណុចទាំងបីដែលយើងបានគូសបញ្ជាក់ខាងលើ និងបញ្ហាបន្ថែមមួយចំនួនដែលយើងនឹងស្វែងយល់នៅក្នុងអត្ថបទបន្តបន្ទាប់ទៀត។

ផ្ទុយទៅវិញ ITPs ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើន។ អត្ថប្រយោជន៍ចម្បងមួយចំនួនខាងក្រោម។

- ហានិភ័យពីដំបូងដែលយើងបានគូសបញ្ជាក់ទាក់ទងនឹងសម្បទានបណ្តាញទាំងមូល (បទប្បញ្ញត្តិសេដ្ឋកិច្ច និងការទូទាត់ថ្លៃទិញយក) អាចត្រូវបានជៀសវាងទាំងអស់គ្នា។
- វាជាការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងការបង្កើនដើមទុនសម្រាប់ ITPs ដោយប្រើបច្ចេកទេសហិរញ្ញវត្ថុគម្រោង ជាជាងការប្រើដើមទុនសម្រាប់សម្បទានបណ្តាញទាំងមូលដោយប្រើហិរញ្ញវត្ថុគម្រោង។ ជាមូលដ្ឋាន ហិរញ្ញប្បទានគម្រោងបែងចែកលំហូរសាច់ប្រាក់ និងហានិភ័យដែលទាក់ទងនឹងការវិនិយោគជាក់លាក់មួយពីលំហូរសាច់ប្រាក់ និងហានិភ័យដែលទាក់ទងនឹងការវិនិយោគផ្សេងទៀត។ បណ្តាញបញ្ជូនតែមួយ ឬកញ្ចប់នៃបណ្តាញបញ្ជូនផ្តល់ឱកាសល្អជាងក្នុងការបំបែកលំហូរសាច់ប្រាក់ និងហានិភ័យជាជាងការធ្វើសម្បទានបណ្តាញទាំងមូល។
- គម្រោងបញ្ជូនឯករាជ្យអនុញ្ញាតឱ្យប្រទេសនានាធ្វើការដេញថ្លៃប្រកួតប្រជែងទាក់ទងនឹងគម្រោងដាច់ពីគ្នា នៅពេលដែលតម្រូវការសម្រាប់គម្រោងទាំងនោះកើតឡើង។ នេះមានន័យថាប្រទេសនានាអាចទទួលបានបទពិសោធន៍ដ៏មានតម្លៃក្នុងការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធគម្រោង និងធ្វើការដេញថ្លៃ។ ដូចគ្នានេះដែរ វិនិយោគិនទទួលបានទំនុកចិត្ត ដោយសារប្រទេសមួយបង្កើតកំណត់ត្រានៃការដំណើរការការដេញថ្លៃដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធល្អ និងតម្លាភាព ដែលនាំឱ្យការចំណាយទាបសម្រាប់គម្រោងជាបន្តបន្ទាប់។

មួយផ្នែកដោយសារតែគុណសម្បត្តិទាំងនេះ ការវិនិយោគសំខាន់ៗត្រូវបានផ្តល់មូលនិធិដោយប្រើគំរូ ITP ។ គម្រោងបញ្ជូនបន្តជាង 50,000 គីឡូម៉ែត្រត្រូវបានសាងសង់ដោយប្រើគំរូ ITP នៅក្នុងប្រទេសប្រេស៊ីលតែមួយគត់។ ប្រទេសប៉េរូ ឥណ្ឌា ឈីលី និងប្រទេសផ្សេងទៀតក៏បានអនុវត្តគម្រោងទាំងនេះដោយជោគជ័យផងដែរ។ គួរកត់សម្គាល់ផងដែរថា បទពិសោធន៍នៅក្នុងប្រទេសទាំងនេះបានបង្ហាញថា ITPs ត្រូវបានអនុវត្តជាញឹកញាប់ក្នុងប្រភាគតម្លៃដែលរំពឹងទុក។ ជាឧទាហរណ៍ នៅប្រទេសប៉េរូ ការចំណាយដើមទុន ITPs គឺជាមធ្យម 36% តិចជាងតម្លៃដែលរំពឹងទុក។ បទពិសោធន៍របស់ប្រេស៊ីលជាមួយ ITPs បណ្តាលឱ្យមានការកាត់បន្ថយការចំណាយស្រដៀងគ្នា។

ដោយសារកត្តាទាំងនេះ យើងចាត់ទុក ITPs ថាជាផ្លូវដ៏ជោគជ័យមួយសម្រាប់ការវិនិយោគឯកជនក្នុងការបញ្ជូនទៅកាន់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន អមដោយសម្បទានបណ្តាញទាំងមូល។ នៅក្នុងអត្ថបទជាបន្តបន្ទាប់ យើងនឹងពិនិត្យមើលការពិចារណាមួយចំនួនដែលចូលក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធទាំង ITP និងសម្បទានបណ្តាញទាំងមូល។ ■

1. ទស្សនវិស័យថាមពលអាស៊ីអាគ្នេយ៍ IEA, 2022, ទំព័រ 69។

2. សូមមើលតំណភ្ជាប់៖ ភាពជាដៃគូសាធារណៈ និងឯកជនក្នុងការបញ្ជូនថាមពលនៅអាហ្វ្រិក ធនាគារពិភពលោកឆ្នាំ 2017 ។

3. សូមមើលការពង្រីកការប្រកួតប្រជែងក្នុងការបញ្ជូនអគ្គិសនី៖ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ឆ្នាំ 2016 ដោយ Ofgem ។

4. សូមមើលកំណែទម្រង់វិស័យថាមពលគិតឡើងវិញនៅក្នុងពិភពអភិវឌ្ឍន៍ Vivien Foster និង Anshul Rana ឆ្នាំ 2019 ទំព័រ 14 ។

5. ការតភ្ជាប់ ទំព័រ 39 ។

6.Id.

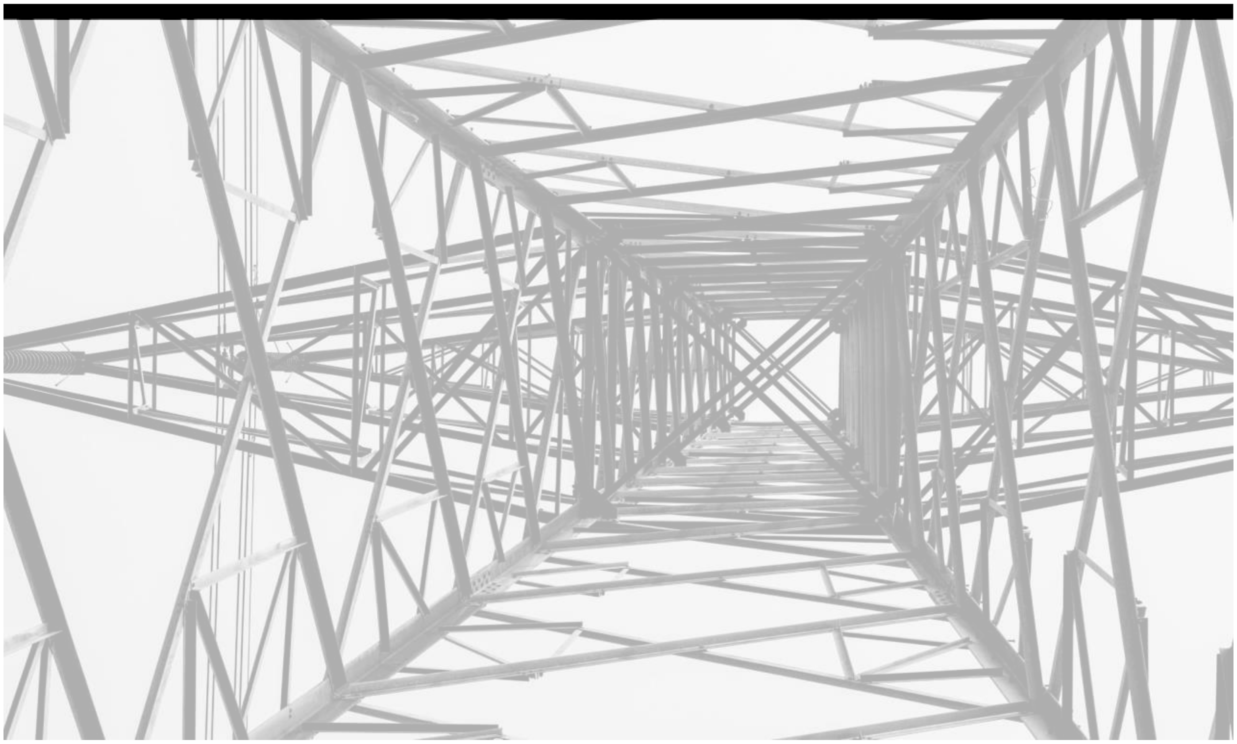

សេចក្តីណែនាំអំពីគម្រោងការបញ្ជូនឯករាជ្យ

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

ទោះបីជាបទពិសោធន៍ជាមួយ ITPs នៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើនស្ទើរតែមិនមានក៏ដោយ ប៉ុន្តែពួកវាត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនៅអាមេរិកឡាទីន ឥណ្ឌា សហរដ្ឋអាមេរិក និងចក្រភពអង់គ្លេស។ ITP គឺជាមធ្យោបាយដ៏ល្អមួយក្នុងការទាក់ទាញដើមទុនទៅក្នុងវិស័យបញ្ជូន ដើម្បីទទួលបានមូលនិធិហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ និងផ្ទេរហានិភ័យ (ដូចជាហានិភ័យសំណង់) ទៅកាន់វិស័យឯកជន។ ដើម្បីអនុវត្ត ITP ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះផ្តល់ឱ្យក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងដែលបង្កើតឡើងដោយអ្នកវិនិយោគ ឬក្រុមអ្នកវិនិយោគនូវសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចក្នុងការសាងសង់ ធ្វើជាម្ចាស់ និងថែរក្សាផ្នែកជាក់លាក់មួយនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូន។ នេះភាគច្រើនជាបណ្តាញបញ្ជូនតែមួយ ឬក្រុមបណ្តាញបញ្ជូន ប៉ុន្តែគោលការណ៍អាចត្រូវបានអនុវត្តស្មើៗគ្នាចំពោះស្ថានីយរង ឬទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកទុក។ ការផ្តល់សិទ្ធិ (និងកាតព្វកិច្ច) នេះអាចមានទម្រង់ជាច្រើន ប៉ុន្តែជាធម្មតាត្រូវបានកំណត់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងសហគ្រាសរដ្ឋដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ជូន ("ក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនរបស់រដ្ឋ") និងក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង។

ឈ្មោះទូទៅបំផុតសម្រាប់កិច្ចព្រមព្រៀងបែបនេះគឺកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានឬសេវាកម្មបញ្ជូន។ ជាមួយគ្នានេះ ក្រសួងដែលទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យវិស័យអគ្គិសនី ឬនិយតករផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណដល់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពបញ្ជូន។

មិនដូចសម្បទានបណ្តាញទាំងមូលទូលំទូលាយទេ នៅក្នុង ITP ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងមិនមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការពង្រីកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនដែលខ្លួននឹងសាងសង់ និងគ្រប់គ្រងនោះទេ។

នេះមានន័យថា ITP អាចជាអន្តរាគមន៍តូចចង្អៀតនៅក្នុងវិស័យអគ្គិសនី។ គម្រោងដាច់ស្រយាលអាចត្រូវបានកំណត់ និងបែងចែកទៅឱ្យអ្នកវិនិយោគ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍន៍។ ទោះបីជាគោលបំណងរបស់ប្រទេសជាច្រើនគឺដើម្បីឈានដល់ចំណុចមួយដែលស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលអាចធ្វើការដេញថ្លៃសម្រាប់កញ្ចប់បណ្តាញដើម្បីជំរុញការចំណាយលើការសាងសង់ និងហិរញ្ញប្បទានដល់កម្រិតទាបបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបានក៏ដោយ វាទំនងជាថា ITPs ដំបូងបែបនេះ នៅក្នុងយុត្តាធិការជាច្រើននឹងមានប្រភពទ្វេភាគី។ ជាឧទាហរណ៍ ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលជាច្រើននៅអនុតំបន់អាហ្វ្រិកសាហារ៉ា នាពេលបច្ចុប្បន្នកំពុងស្វែងរកទ្វេភាគីនូវផ្នែកមួយនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនរបស់ពួកគេក្រោម EPC បូករួមទាំងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់គំរូមួយដើម្បីបញ្ជូនហានិភ័យនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដល់វិស័យឯកជន ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការសិក្សាលទ្ធភាព និងវិសាលភាពគម្រោង។ គំរូនេះអាចត្រូវបានអនុវត្តចំពោះការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានរបស់ ITPs ហើយមានអត្ថប្រយោជន៍គោលនយោបាយសារពើពន្ធដ៏មានប្រយោជន៍ចំពោះការប្រើប្រាស់គំរូវិស័យឯកជនជាជាងការប្រើទម្រង់ហិរញ្ញប្បទានប្រពៃណីដែលទាមទារការធានាពីអធិបតេយ្យភាព។
ដើម្បីគាំទ្រដល់សមត្ថភាពរបស់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងក្នុងការទទួលបានហិរញ្ញប្បទានក្នុងអត្រាគួរឱ្យទាក់ទាញ—
ដែលចុងក្រោយ

ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ដោយការបញ្ចុះថ្លៃដើមទុនដែលត្រូវការសម្រាប់គម្រោង ដែលនាំឱ្យការបង់ប្រាក់ដែលធ្វើឡើងទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងថយចុះ — ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងត្រូវបានបង់ជាធម្មតាសម្រាប់បណ្តាញបញ្ជូនដោយមិនគិតពីបរិមាណថាមពលដែលហូរតាមបណ្តាញ។ ការទូទាត់ថេរទាំងនេះមានន័យថាមានតែបទប្បញ្ញត្តិមានកំណត់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានទាមទារនៅពេលដែលគម្រោងមួយត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ការរៀបចំសម្រាប់ការថែទាំបណ្តាញសម្រាប់រយៈពេលនៃកិច្ចសន្យាសម្បទាន ឬសេវាបញ្ជូន នឹងត្រូវបានយល់ព្រមនៅពេលដែលគម្រោងនេះត្រូវបានរចនាឡើង ហើយនេះអាចជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមហ៊ុនគម្រោង ឬស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ។ ប្រសិនបើវាជាទំនួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមហ៊ុនគម្រោង នោះការចំណាយលើការថែទាំនឹងត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងការទូទាត់ដែលបានធ្វើឡើងដល់ក្រុមហ៊ុនគម្រោងដោយស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋ។ ក្នុងករណីនេះ ការទូទាត់ក៏អាចផ្អែកលើ "ភាពអាចប្រើបាន" នៃបណ្តាញសម្រាប់រយៈពេលសម្បទាន ដូច្នេះក្រុមហ៊ុនគម្រោងត្រូវបានផ្តល់រង្វាន់សម្រាប់ការថែទាំបណ្តាញឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងត្រូវបានពិន័យ ប្រសិនបើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមិនមានសម្រាប់ប្រើប្រាស់តាមកម្រិតដែលបានព្រមព្រៀង។ ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនគម្រោងមិនទទួលខុសត្រូវលើការថែទាំទេ នោះការទូទាត់សម្រាប់ខ្សែនេះទំនងជាត្រូវបានកំណត់ថាជាការទូទាត់ជួល ឬការបង់ប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំ។

លក្ខណៈពិសេសប្លែកមួយរបស់ ITPs គឺថាពួកគេត្រូវបានដំណើរការជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនរួមមួយដែលមិនមែនដោយក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងទេ។ ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋ ឬប្រតិបត្តិករប្រព័ន្ធបញ្ជូន (ប្រសិនបើមុខងារទាំងនោះត្រូវបានបំបែកចេញ) ដំណើរការបណ្តាញបញ្ជូនមួយដែលបានបង្កើតឡើងជាផ្នែកមួយនៃ ITP មួយដោយការបញ្ជូនជំនាន់ និងការធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពប្រព័ន្ធដែលបណ្តាញបញ្ជូនគឺជាផ្នែកមួយដូចជាវានឹងដំណើរការលើបណ្តាញបញ្ជូនផ្សេងទៀត។ លក្ខណៈពិសេសនេះអាចមានភាពទាក់ទាញជាពិសេសដែលមានការស្ទាក់ស្ទើរមួយចំនួនក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យវិស័យឯកជនគ្រប់គ្រងការបញ្ជូនធនធានតាមជំនាន់។

ITP អាចសមស្រប ប្រសិនបើប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ៖

- ជាបញ្ហាទូទៅ សូមរីករាយជាមួយនឹងការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ និងបំណងប្រាថ្នាដើម្បីមើលក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនរបស់រដ្ឋបន្តដំណើរការក្នុងទម្រង់បច្ចុប្បន្នរបស់ខ្លួន
- ចង់បង្កើតគម្រោងបញ្ជូនយ៉ាងសំខាន់ ឬក្រុមគម្រោងបញ្ជូនដ៏សំខាន់ដោយមិនទទួលយកហានិភ័យនៃគម្រោងទាំងនោះ
- ចង់ប្រើដើមទុនឯកជនដើម្បីផ្តល់មូលនិធិដល់គម្រោងបញ្ជូនទាំងនោះ
- ចង់ដោះសោប្រភពនៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានបំណុលដែលមិនមានសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរដ្ឋ ឬ
- ចង់ជៀសវាងពីការខ្វះតារាងតុល្យការដោយរៀបចំគម្រោងដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលនៃតារាងតុល្យការ។

ITP អាចមិនសូវទាក់ទាញដល់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះដែល៖

- មានលទ្ធភាពទទួលបានមូលនិធិគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញតាមតម្រូវការហិរញ្ញប្បទានក្នុងវិស័យរបស់ខ្លួនលើលក្ខខណ្ឌសមរម្យ ឬ
- កំពុងស្វែងរកគំរូប្រតិបត្តិការថ្មីសម្រាប់បណ្តាញកាន់តែទូលំទូលាយព្រោះប្រតិបត្តិករប្រព័ន្ធដែលមានស្រាប់របស់ខ្លួនមិនអាចទទួលបានសូចនាករនៃការអនុវត្ត កម្រិតសេវាកម្ម ឬការអនុវត្តដែលត្រូវបានប្រើជាទូទៅផ្សេងទៀត។

ក្នុងនាមជាប្រទេសមួយពិចារណាថាតើ ITP គឺជាឧបករណ៍សមស្របសម្រាប់ការសម្រេចគោលបំណងរបស់ខ្លួនដែរទេ វាក៏គួរតែពិចារណាពីរបៀបដែលអ្នកចូលរួមក្នុងវិស័យអគ្គិសនី និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតនឹងត្រូវបានប៉ះពាល់ និងរបៀបចូលរួមជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះដើម្បីកសាងការគាំទ្រចំពោះប្រតិបត្តិការនេះ។

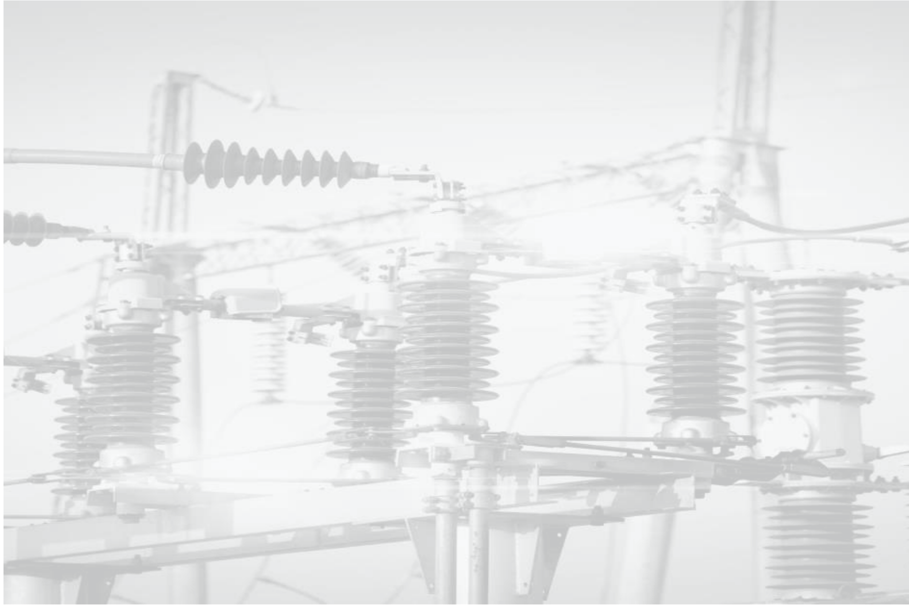

បរិយាកាសអំណោយផល

អត្ថប្រយោជន៍មួយក្នុងចំណោមអត្ថប្រយោជន៍របស់ ITP ជាពិសេសបើប្រៀបធៀបទៅនឹងសម្បទាន ឬការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្ម គឺថាពួកវាអាចត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងបរិយាកាសអំណោយផលដែលនឹងបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនសម្រាប់សម្បទាន ឬការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្ម។ ម្យ៉ាងវិញទៀត តម្រូវការរបស់បរិយាកាសដែលអំណោយផលគឺកាន់តែងាយស្រួលក្នុងការបំពេញ។ តាមឧត្តមគតិ ទីតាំងនីតិបញ្ញត្តិក្នុងប្រទេស និងទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀតនៃបរិយាកាសអំណោយផលបាននឹងរួមបញ្ចូលរបបអាជ្ញាប័ណ្ណសមរម្យ និងសិទ្ធិអំណាចច្បាស់លាស់ពីរដ្ឋាភិបាលដល់និយតករវិស័យ ឬស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋដើម្បីផ្តល់រង្វាន់ ITPs ដល់ក្រុមហ៊ុនគម្រោង។ ចំណាំថានិយតករឯករាជ្យគឺមិនចាំបាច់ទេ។ វាក៏មិនចាំបាច់សម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះផងដែរ ដែលមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដាច់ដោយឡែកដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបង្កើត ការបញ្ជូន និងការចែកចាយ។ ទោះបីជាពួកវាមានប្រយោជន៍ក៏ដោយ កូដដែលបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ដែលគ្រប់គ្រងការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នកចូលរួមក្នុងវិស័យ (ដូចជាលេខកូដក្រឡាចត្រង្គ លេខកូដចែកចាយ ឬលេខកូដបញ្ជូន) ក៏មិនត្រូវបានទាមទារដែរ។ ជាលទ្ធផល គំរូគម្រោងការបញ្ជូនឯករាជ្យមានភាពបត់បែន និងអាចដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រទេសនានាដែលនឹងឃើញថាវាកាន់តែលំបាកក្នុងការអនុវត្តសម្បទាន ឬការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្ម។

រចនាសម្ព័ន្ធចុះកិច្ចសន្យា

មានភាពស្រដៀងគ្នាជាច្រើនរវាង ITP និងគម្រោងថាមពលឯករាជ្យ។ រចនាសម្ព័ន្ធទាំងពីរពាក់ព័ន្ធនឹងគម្រោងតែមួយ (រោងចក្រផលិត ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូន) ឬគម្រោងមួយក្រុមតូចនៅក្នុងករណី ITP ។ រចនាសម្ព័ន្ធទាំងពីរត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីបំបែកលំហូរសាច់ប្រាក់ សិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងហានិភ័យ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសហិរញ្ញប្បទានគម្រោង។ ដោយសារភាពស្រដៀងគ្នាទាំងនេះ វាមិនគួរមានការភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលថាមានភាពស្រដៀងគ្នារវាងរចនាសម្ព័ន្ធកិច្ចសន្យាសម្រាប់ ITPs និងអំណាចឯករាជ្យ។

សម្រាប់គម្រោងថាមពលឯករាជ្យ រចនាសម្ព័ន្ធកិច្ចសន្យានៃកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាបញ្ជូន ឬសម្បទាននឹងស្ថិតក្នុងចំណោមរបស់ផ្សេងទៀត៖

- កាតព្វកិច្ចក្រុមហ៊ុនគម្រោងក្នុងដើម្បីរចនា បញ្ជាគ្រឿងចក្រសាងសង់ ទិញ និងសាងសង់គម្រោង
- កាតព្វកិច្ចទាំងក្រុមហ៊ុនគម្រោង ឬស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋដើម្បីរក្សាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។
- កាតព្វកិច្ចក្រុមហ៊ុនគម្រោងដើម្បីធ្វើឱ្យសមត្ថភាពនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនដែលបង្កើត ITP មានសម្រាប់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ និង
- កាតព្វកិច្ចរបស់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋក្នុងការទិញសមត្ថភាពបញ្ជូន និងធ្វើការបង់ប្រាក់ដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាបញ្ជូន ឬសម្បទាន។

ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋនឹងត្រូវមានកាតព្វកិច្ចទិញ និងបង់ថ្លៃសមត្ថភាពបញ្ជូនដែលអាចប្រើបានដោយមិនគិតពីបរិមាណថាមពលដែលត្រូវបានបញ្ជូនដោយគម្រោងពិតប្រាកដ។

ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងទទួលខុសត្រូវលើការថែទាំ នោះការទូទាត់ដែលត្រូវបង់ដោយស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋនឹងត្រូវកាត់បន្ថយដល់កម្រិតដែលសមត្ថភាពបញ្ជូនមិនអាចប្រើបាន។ ការកាត់បន្ថយការបង់ប្រាក់ដែលអាចរកបាននឹងត្រូវបានថ្លឹងថ្លែងដោយចំនួនពេលវេលាដែលបណ្តាញបញ្ជូនមិនអាចប្រើបាន និងក្នុងករណីនៃការដកចំណាត់ថ្នាក់ដោយផ្នែកនៃបណ្តាញបញ្ជូន និងវិសាលភាពនៃការដកចំណាត់ថ្នាក់។ យន្តការប្រភេទនេះនឹងជួយសម្រួលដល់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសហិរញ្ញប្បទានរបស់គម្រោង និងធានាថាក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងមានការលើកទឹកចិត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការថែទាំបណ្តាញបញ្ជូនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងធ្វើឱ្យសមត្ថភាពបញ្ជូនមានដល់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ។

កិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាលនឹងមានលក្ខខណ្ឌដែលស្រដៀងនឹងអ្វីដែលមាននៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាលដែលបានបញ្ចូលទាក់ទងនឹងគម្រោងជំនាន់មួយ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះក៏នឹងរួមបញ្ចូលការទូទាត់សំណងសមរម្យផងដែរ។ ការបង់ប្រាក់បញ្ចប់ទាំងនោះអាចធ្វើឡើងជាទម្រង់នៃជម្រើសដាក់ (put option agreements) និងជម្រើសហៅ (call option agreements) តាមប្រភេទដែលជាធម្មតាត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងជម្រើសដាក់ និងហៅ។ សម្រាប់ការពិភាក្សាអំពីកិច្ចព្រមព្រៀងជម្រើសដាក់ និងហៅ និងរបៀបគណនាការទូទាត់បញ្ចប់ និងតម្លៃទិញ សូមមើល មជ្ឈមណ្ឌលធនធានគម្រោងអាហ្វ្រិក របស់យើង។

ដូចគ្នានឹងគម្រោងទាំងអស់ដែលត្រូវបានផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសហិរញ្ញវត្ថុគម្រោង ការបែងចែកហានិភ័យឱ្យបានត្រឹមត្រូវ - ចំពោះភាគីដែលអាចគ្រប់គ្រងហានិភ័យបានល្អបំផុត វិសាលភាពដែលគ្មានភាគីណាមួយអាចគ្រប់គ្រងហានិភ័យបានល្អបំផុត និងភាគីដែលមានសមត្ថភាពប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យល្អបំផុត - មានសារៈសំខាន់ក្នុងការទាក់ទាញការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានបំណុលតាមលក្ខខណ្ឌដែលនឹងផ្តល់ផលល្អសម្រាប់ប្រាក់ដល់អ្នកទទួលប្រាក់ (ក្នុងករណីនេះ ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋ)។ ■

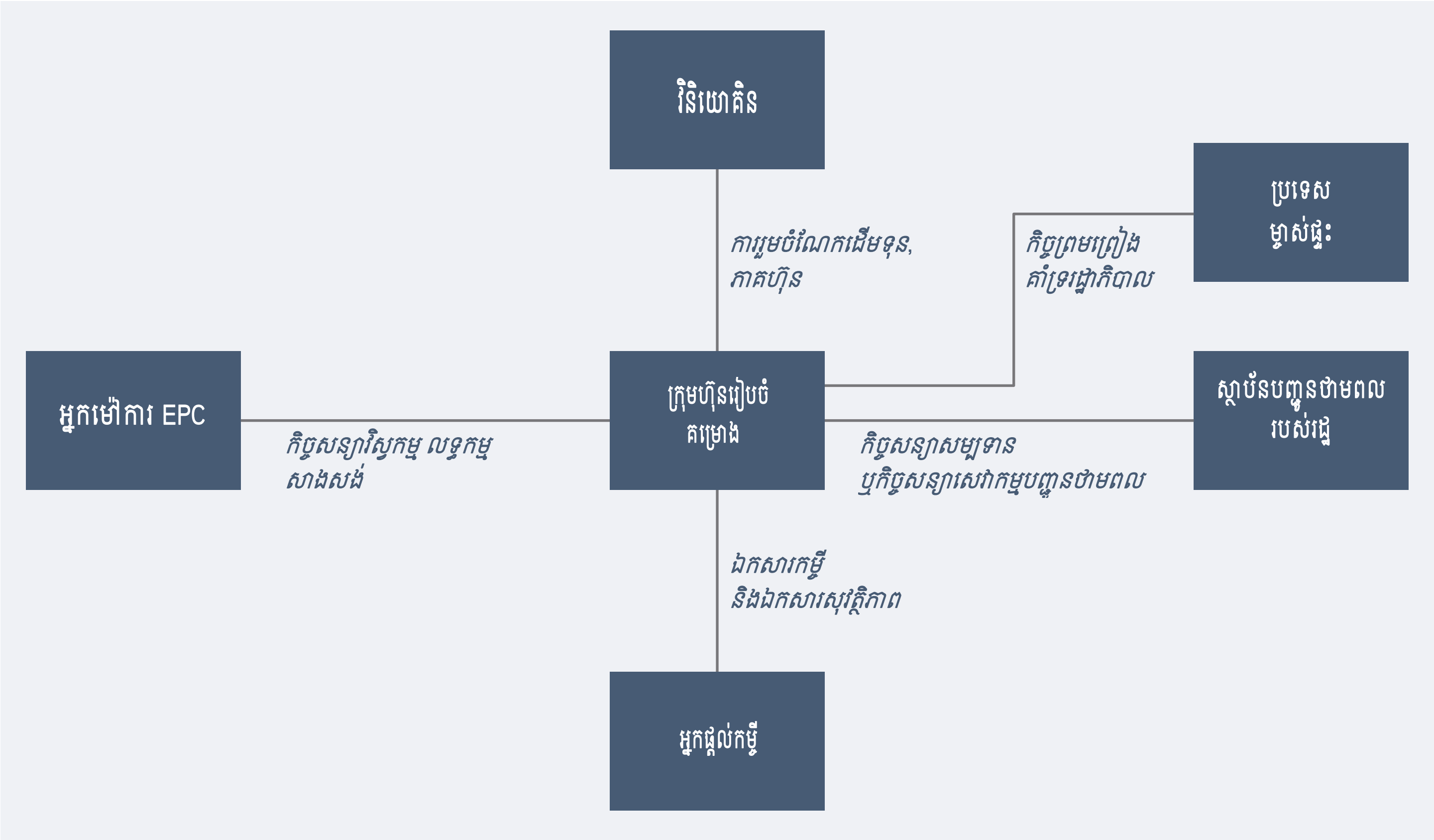

ការបែងចែកហានិភ័យនៅក្នុងគម្រោងបញ្ជូនឯករាជ្យ

ការបែងចែកហានិភ័យ

អត្ថប្រយោជន៍មួយនៃ ITPs គឺថាពួកគេអាចត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីបច្ចេកទេសហិរញ្ញវត្ថុគម្រោង។

អត្ថប្រយោជន៍មួយចំនួននៃប្រតិបត្តិការហិរញ្ញប្បទានគម្រោងដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធត្រឹមត្រូវគឺ (i)លទ្ធភាពសម្រាប់គម្រោងដែលត្រូវបានផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជាមួយនឹងបំណុលកម្រិតខ្ពស់ក្នុងអត្រាដើមទុន និង (ii) សមត្ថភាពសម្រាប់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងក្នុងការសម្រេចបានរយៈពេលកម្ចីកាន់តែយូរ។ គុណសម្បត្តិទាំងនេះមានឥទ្ធិពលក្នុងការបញ្ចុះថ្លៃសេវាដែលផ្តល់ដោយគម្រោង (ក្នុងករណីនេះសមត្ថភាពបញ្ជូន)។ គន្លឹះមួយក្នុងការបង្កើនបំណុលសម្រាប់ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញប្បទានគម្រោងគឺការបែងចែកហានិភ័យសមស្រប។ ហានិភ័យគួរតែត្រូវបានបែងចែកទៅឱ្យភាគីដែលអាចគ្រប់គ្រងហានិភ័យនីមួយៗបានល្អបំផុត ហើយប្រសិនបើគ្មានភាគីណាមួយអាចគ្រប់គ្រងហានិភ័យជាក់លាក់ណាមួយបានល្អបំផុតទេនោះ វាគួរតែត្រូវបានបែងចែកទៅឱ្យភាគីដែលទទួលបានផលចំណេញច្រើនបំផុតពីគម្រោង។ ដោយសារគម្រោងត្រូវបានរៀបចំឡើង ភាគីទាំងអស់ដែលចូលរួមក្នុងគម្រោងគួរតែស្វែងរកដើម្បីកំណត់ និងវាយតម្លៃហានិភ័យដែលអាចកើតឡើង។ នៅក្នុងការអនុវត្ត នេះមានន័យថាភាគីភាគច្រើនដែលចូលរួម ក្នុងគម្រោងមួយនឹងចូលរួមជាមួយទីប្រឹក្សាជាច្រើនរួមទាំងអ្នកប្រឹក្សាបច្ចេកទេស ហិរញ្ញវត្ថុ និងផ្នែកច្បាប់ ដើម្បីកំណត់ និងវាយតម្លៃហានិភ័យទាំងនោះ។

ម៉ាទ្រីសហានិភ័យដែលអ្នកអាចទាញយកខាងក្រោមបង្ហាញពីរបៀបដែលហានិភ័យជាច្រើនអាចត្រូវបានបែងចែកនៅក្នុងប្រតិបត្តិការ ITP ធម្មតាដែលគោលការណ៍បានអនុវត្តតាមក្នុងទីផ្សារផ្សេងទៀតត្រូវបានអនុវត្តចំពោះទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន។ នៅក្នុងការអនុវត្តវានឹងមានវិធីសាស្រ្តជាច្រើនចំពោះបញ្ហានីមួយៗទាំងនេះ។

មានទីផ្សារជាច្រើនដែល ITPs ទទួលបានជោគជ័យក្នុងការកាត់បន្ថយការចំណាយលើការបញ្ជូន។ នៅពេលដែល ITPs ត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការតាមមាត្រដ្ឋានក្នុងប្រទេសមួយ ម៉ាទ្រីសនៃការបែងចែកហានិភ័យដែលត្រូវបានប្រើទំនងជាត្រូវបានកំណត់ដោយរដ្ឋាភិបាល និងដេញថ្លៃដល់អ្នកដេញថ្លៃក្រោមដំណើរការត្រៀមដេញថ្លៃដែលគ្រប់គ្រងយ៉ាងសំខាន់។ ក្នុងឧទាហរណ៍បែបនេះ រដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះនឹងត្រូវការវិនិយោគធនធានក្នុងការអភិវឌ្ឍគម្រោងបញ្ជូនបែបបុគ្គលទៅកាន់ចំណុចមួយដែលពួកគេអាចដេញថ្លៃបាន។ ជាធម្មតាវានឹងចំណាយពេលយ៉ាងហោចណាស់ពី 3 ទៅ 4 ឆ្នាំ ដើម្បីអនុវត្តការសិក្សាអំពីលទ្ធភាពលម្អិត និងតែងតាំងទីប្រឹក្សាប្រតិបត្តិការ ដើម្បីរៀបចំ និងបើកដំណើរការនូវដំណើរការដេញថ្លៃប្រកបដោយតម្លាភាព។

សម្រាប់ហេតុផលទាំងនេះ ហើយដោយសារតែមានគម្រោងបញ្ជូនបន្ទាន់ជាច្រើនដែលបានជាប់គាំងដោយសារតែខ្វះមូលនិធិដែលអាចរកបាន អ្នកនិពន្ធជឿថាវាទំនងជាថាគម្រោងបញ្ជូនដំបូងនៅលើទ្វីបនឹងត្រូវបានចរចាទ្វេភាគីនូវគម្រោង ITP ដែលបង្កើតគំរូសម្រាប់ការវិនិយោគនាពេលអនាគតក្នុងវិស័យនេះ។ ទាំងនេះទំនងជាផ្តល់ការកើនឡើងដល់ការបែងចែកហានិភ័យតាមតម្រូវការដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពជាក់លាក់នៃគម្រោងបុគ្គល និងចំណង់ចំណូលរបស់ហិរញ្ញករ ឬសមត្ថភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យមួយចំនួនប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលថ្នាក់ជាតិរបស់ម្ចាស់ផ្ទះ។ ពួកគេក៏ទំនងជានឹងឆ្លងផុតហានិភ័យ និងការចំណាយនៅចំណាក់កាលដំបូងបន្ថែមទៀតដល់អ្នកអភិវឌ្ឍន៍ ជាងលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់គម្រោងត្រៀមដេញថ្លៃ។

ដោយមិនគិតពីដំណើរការដែលប្រើដើម្បីអភិវឌ្ឍ ITPs ក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន វាទំនងជាថាពួកវាអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីកែលម្អនិរន្តរភាពវិស័យក្នុងទីផ្សារជាច្រើន ដោយផ្តល់នូវដំណោះស្រាយដែលអាចបត់បែនបាន និងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងទីផ្សារដែលមិនទាន់ទទួលបានកម្រិតនៃការវិនិយោគដូចគ្នានឹងការផលិតថាមពល។ ការដោះសោគម្រោងការបង្កើនហិរញ្ញវត្ថុដែលធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវដំណើរការប្រព័ន្ធ និងអនុញ្ញាតឱ្យលក់ថាមពលកាន់តែច្រើន គឺមានសារៈសំខាន់ចំពោះផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ។

ការវិនិយោគលើការបញ្ជូនបន្តដ៏សំខាន់ក៏ចាំបាច់ផងដែរ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការកើនឡើងនៃការកកើតឡើងវិញនៅក្នុងល្បាយជំនាន់ក្នុងប្រទេសភាគច្រើនដែលជាផ្នែកមួយនៃការផ្លាស់ប្តូរទៅជាថាមពលស្អាត។ ITPs ប្រហែលជាគំរូរយៈពេលជិតដ៏ល្អបំផុតក្នុងទីផ្សារជាច្រើនសម្រាប់ការសម្រេចបាននូវកម្រិតនៃការវិនិយោគនេះ ចាប់តាំងពីពួកគេអាចត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយជាធម្មតាមិនតម្រូវឱ្យមានកំណែទម្រង់ផ្នែកសម្ភារៈនោះទេ។

ហានិភ័យ	តើនរណាជាអ្នកប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ?	មតិយោបល់
ហិរញ្ញវត្ថុ		
ហានិភ័យតម្រូវការ	ក្រុមហ៊ុនជញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ, អ្នកប្រើប្រាស់	ហានិភ័យតម្រូវការត្រូវបានបែងចែកយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដល់ក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនរបស់រដ្ឋតាមរយៈការប្រើប្រាស់នូវការទូទាត់ដែលអាចរកបាន។ នៅក្នុងវិស័យដែលមានការគ្រប់គ្រងបានល្អហានិភ័យតម្រូវការនឹងត្រូវដាក់ជូនអ្នកប្រើប្រាស់ឡើងវិញដោយវិធីសាស្ត្រពន្ធគយដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនរបស់រដ្ឋ ឬដើម្បីបង្កើតអត្រាការប្រាក់ដែលបានបង់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់។
ហានិភ័យឥណទាន	រដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះ	លុះត្រាតែក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនរបស់រដ្ឋមានចំណាត់ថ្នាក់ឥណទានកម្រិតវិនិយោគ - ដែលមិនធម្មតាខ្លាំងក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន - ទម្រង់នៃការគាំទ្រឥណទានមួយចំនួនសម្រាប់កាតព្វកិច្ចទូទាត់នៃស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរដ្ឋនឹងចាំបាច់។ វាអាចមានជាទម្រង់នៃការធានាអធិបតេយ្យការធានាឥណទានដោយផ្នែក ការធានាហានិភ័យដោយផ្នែក ឬកិច្ចព្រមព្រៀងជម្រើសដាក់ និងជម្រើសហៅ រួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយនឹងជំនួយសាច់ប្រាក់ងាយស្រួល។ ទម្រង់នៃការគាំទ្រទាំងនេះនីមួយៗទំនងជាមានការដោះស្រាយសារពើពន្ធខុសៗគ្នា។ ទម្រង់នៃការគាំទ្រកាន់តែមានភាពរឹងមាំ ហានិភ័យឥណទានកាន់តែទាប ហើយដូច្នេះវាទំនងជាថាការចំណាយដើមទុនទាបនឹងមានសម្រាប់ផ្តល់មូលនិធិដល់គម្រោង។ នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើននៅអាហ្វ្រិកសមត្ថភាពបំណុលអធិបតេយ្យភាពគឺជាកត្តាកំណត់សម្រាប់ការពង្រីកបណ្តាញបញ្ជូននាពេលបច្ចុប្បន្ន និងការផ្តល់ជូននូវកិច្ចព្រមព្រៀងជម្រើសដាក់ និងជម្រើសហៅជាមួយនឹងជំនួយសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យឥណទានដែលអាចជាដំណោះស្រាយដ៏ល្អក្នុងការគាំទ្រការវិនិយោគឯកជន។
អតិផរណា	អ្នកប្រើប្រាស់	អតិផរណាជាធម្មតាត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងការកើនឡើងនៃថ្លៃថាមពលដល់អ្នកប្រើប្រាស់តាមពេលវេលា។ វិសាលភាពដែលចាំបាច់ត្រូវបែងចែកជាពិសេសទៅឱ្យភាគីក្រោមកិច្ចសន្យារបស់គម្រោង ITP នឹងអាស្រ័យលើរចនាសម្ព័ន្ធនៃការទូទាត់។ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងបំផុតនៃកន្លែងដែលអតិផរណាអាចក្លាយជាហានិភ័យគឺក្នុងស្ថានភាពដែលក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងត្រូវបានទាមទារដើម្បីអនុវត្ត O&M នៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជូនដែលខ្លួនមាន។ ប្រសិនបើនេះជាករណីនោះសមាសភាគ O&M នៃការទូទាត់ដែលអាចរកបានជាធម្មតានឹងត្រូវបានកែតម្រូវសម្រាប់អតិផរណាដោយនិយតករក្នុងរយៈពេលនៃកិច្ចសន្យា។
អត្រាការប្រាក់	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង	ក្នុងករណីភាគច្រើន កម្រិតនៃការបង់ប្រាក់ដែលអាចរកបាននឹងមិនផ្លាស់ប្តូរទេ អាស្រ័យលើការផ្លាស់ប្តូរអត្រាការប្រាក់។ នេះអាចតំណាងឱ្យហានិភ័យនៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានឡើងវិញសម្រាប់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងមិនអាចខ្ចីក្នុងអត្រាការប្រាក់ថេរ ឬប្រសិនបើរយៈពេលពីអ្នកឱ្យខ្ចីមិនត្រូវគ្នានឹងរយៈពេលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាបញ្ជូនថាមពល។ មធ្យោបាយកាត់បន្ថយហានិភ័យអាចរួមបញ្ចូលផលិតផលការពារហានិភ័យ ប៉ុន្តែភាពអាចរកបាន និងតម្លៃនៃរូបិយប័ណ្ណក្នុងស្រុករយៈពេលវែងនៅក្នុងទីផ្សារអាហ្វ្រិកនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ធ្វើឱ្យពិបាកក្នុងការប្រើប្រាស់វា។
អត្រាប្តូរប្រាក់បរទេស	ក្រុមហ៊ុនជញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋដែលមានហានិភ័យបានបញ្ជូនទៅអ្នកប្រើប្រាស់តាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរពន្ធ	នៅក្នុងទីផ្សារដែលមានភាពរឹងមាំនៃបំណុលរូបិយប័ណ្ណក្នុងស្រុករយៈពេលវែង វាអាចកំណត់ផ្នែកនៃការទូទាត់ដែលអាចរកបានជារូបិយប័ណ្ណក្នុងស្រុក។

ហានិភ័យ	តើនរណាជាអ្នកប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ ?	មតិយោបល់
ដី		
ការទិញដី	ក្រុមហ៊ុនជញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ	ការចំណាយលើការទទួលបានសិទ្ធិផ្លូវ សេរភាព និងផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀតលើដីដែលតម្រូវដោយគម្រោងនេះ អាចនឹងត្រូវបង់ដោយសេវាបញ្ជូនរបស់រដ្ឋ ឬក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង ដោយមិនគិតពីថាតើពួកគេមួយណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការទទួលបានផលប្រយោជន៍ទាំងនោះ។ ការទិញយកការប្រាក់ដែលត្រូវការទាំងអស់ក្នុងដីជាធម្មតានឹងបង្កើតលក្ខខណ្ឌមួយមុននឹងការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីលើកដំបូងរបស់គម្រោង។
បច្ចេកទេស		
ការសាងសង់និងការដាក់ឱ្យដំណើរការនៃទ្រព្យសម្បត្តិថ្មី។	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងនេះទទួលខុសត្រូវក្នុងការសាងសង់និងការផ្តល់ទ្រព្យសកម្មថ្មី។
ប្រតិបត្តិការ និងថែទាំការអនុវត្តបច្ចេកទេស	ក្រុមហ៊ុនជញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ ឬក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង	ការថែទាំទ្រព្យសម្បត្តិអាចជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ ឬក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង។ កត្តាក្នុងការកំណត់ថាវិធីសាស្ត្រណាល្អបំផុតអាចរួមមាន (i) ថាតើការរួមបញ្ចូលជិតស្និទ្ធកម្រិតណានៃទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងបណ្តាញបញ្ជូនដែលមានស្រាប់ដែលថែទាំដោយក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនរបស់រដ្ឋ (ii) ក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋមានប្រសិទ្ធភាពកម្រិតណាជាមួយនឹងប្រតិបត្តិការ O&M បច្ចុប្បន្ន។ (iii) ទំហំនៃទ្រព្យសម្បត្តិ និង (iv) គោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងន័យនេះ។ របៀបដែលការទូទាត់ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាកម្មបញ្ជូនថាមពលត្រូវបានគណនា (និងវិសាលភាពដែលវាអាចប្រែប្រួល) ជាធម្មតានឹងអាស្រ័យលើវិសាលភាពមួយចំនួនលើថាតើក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងទទួលខុសត្រូវក្នុងការថែទាំទ្រព្យសម្បត្តិ និងធានាភាពអាចរកបានរបស់ពួកគេ ឬថាតើទំនួលខុសត្រូវរបស់វាតូចចង្អៀត ហើយទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍន៍ ការផ្តល់មូលនិធិ និងការសាងសង់ទ្រព្យសកម្មដែរឬទេ។ ភាពប្រែប្រួលនៃការទូទាត់ដោយផ្អែកលើភាពអាចរកបាន/ការអនុវត្ត គឺជាមធ្យោបាយដែលហានិភ័យត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្រុមហ៊ុនគម្រោង ប្រសិនបើវាទទួលខុសត្រូវលើការថែទាំ។ វាទំនងជាថាក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងក៏នឹងប្រថុយប្រថានលើការប្រែប្រួលតម្លៃនៃការផ្តល់សេវាទាំងនេះក្នុងរយៈពេលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាកម្មបញ្ជូនដែលស្ថិតក្រោមការកែតម្រូវតាមកាលកំណត់សម្រាប់អតិផរណា។
អាជ្ញាប័ណ្ណ និងការអនុញ្ញាត		
ការចេញអាជ្ញាបណ្ណ និងលិខិតអនុញ្ញាតដំបូង	រដ្ឋាភិបាល, ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ និងក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងត្រូវតែដាក់ពាក្យសុំ និងឧស្សាហ៍ដាក់ប្តឹងពាក្យសុំរបស់ខ្លួនចំពោះអាជ្ញាប័ណ្ណ និងការអនុញ្ញាតទាំងអស់។ អាជ្ញាប័ណ្ណសំខាន់ៗត្រូវបានផ្តល់មុនពេលបិទហិរញ្ញវត្ថុ ហើយជាធម្មតាមានរយៈពេលមួយដែលដូចគ្នានឹងរយៈពេលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទិញការបញ្ជូនថាមពល។ ប្រសិនបើអាជ្ញាធរសាធារណៈបរាជ័យក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬការអនុញ្ញាតនៅពេលដែលតម្រូវការដែលអាចអនុវត្តបានត្រូវបានបំពេញ នោះការបរាជ័យនោះជាធម្មតាត្រូវបានចាត់ទុកជាព្រឹត្តិការណ៍នៃមហាអំណាចនយោបាយ។
ការបន្ត, ការកែប្រែ	រដ្ឋាភិបាល, ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ	ការខកខានក្នុងការបន្តអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬការកែប្រែលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាប័ណ្ណដែលរារាំងក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពីការអនុវត្តកាតព្វកិច្ច ឬការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្រោមសម្បទាននឹងបង្កើតជាការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់ដែលជាធម្មតានឹងត្រូវដោះស្រាយដូចបានរៀបរាប់ខាងក្រោម។

ហានិភ័យ	តើនរណាជាអ្នកប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ?	មតិយោបល់
សង្គម និងបរិស្ថាន		
ផលប៉ះពាល់សង្គម និងបរិស្ថាន	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង	ជាធម្មតាក្រុមហ៊ុនគម្រោងនឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គម និងបរិស្ថាន ដោយអនុលោមតាមការពិគ្រោះយោបល់របស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ និងច្បាប់បរិស្ថាននៃប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ ហើយប្រសិនបើអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងជាភាគីនៃគោលការណ៍អេក្វាទ័រ សម្រាប់ការអនុលោមតាមស្តង់ដារអនុវត្តពាក់ព័ន្ធដែលចេញដោយ សាជីវកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។
សុខភាពនិងសុវត្ថិភាពការងារ	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងទទួលខុសត្រូវចំពោះការអនុលោមតាមច្បាប់សុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារនៃប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ ហើយប្រសិនបើអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងជាភាគីនៃគោលការណ៍អេក្វាទ័រ សម្រាប់ការអនុលោមតាមស្តង់ដារការអនុវត្តពាក់ព័ន្ធដែលចេញដោយសាជីវកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។
ព្រឹត្តិការណ៍មិនធម្មតា		
ការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់	អ្នកប្រើប្រាស់, រដ្ឋាភិបាល	ការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់ដែលបង្កើនការចំណាយដែលកើតឡើងដោយក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង ឬការថយចុះប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង គួរតែត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរការបង់ប្រាក់ដែលមាន ឬដោយការទូទាត់តែម្តងអាស្រ័យលើលក្ខណៈនៃការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់។ ចំពោះវិសាលភាពដែលពួកគេមិនមាន ពួកគេគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរប្រយោគច្បាប់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល ដែលជាធម្មតានឹងផ្តល់ដំណោះស្រាយជាក់លាក់ដល់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងទាក់ទងនឹងការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់។ សំណងទាំងនោះអាចរាប់បញ្ចូលទាំងការបង់ប្រាក់នៃការទូទាត់បញ្ចប់ និងការផ្ទេរទ្រព្យសម្បត្តិទៅរដ្ឋាភិបាល។
ការផ្លាស់ប្តូរពន្ធ	អ្នកប្រើប្រាស់, រដ្ឋាភិបាល	ការផ្លាស់ប្តូរពន្ធដែលបង្កើន (ឬបន្ថយ) កាតព្វកិច្ចពន្ធរបស់ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង គួរតែត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរនូវការបង់ប្រាក់ដែលមាន។ ចំពោះវិសាលភាពដែលពួកគេមិនមាន នោះពួកគេគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរឃ្លាច្បាប់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល។
ឧប្បត្តិហេតុបង្ខំ	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោង, អ្នកប្រើប្រាស់	ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងត្រូវតែកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃព្រឹត្តិការណ៍មហាអំណាចក្នុងកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន។ នៅកន្លែងដែលវាអនុវត្តជាក់ស្តែង ក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងនឹងតម្រូវឱ្យធានាប្រឆាំងនឹងហានិភ័យទាំងនេះ។
ព្រឹត្តិការណ៍មហាអំណាចនយោបាយ	អ្នកប្រើប្រាស់, រដ្ឋាភិបាល, ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ	ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនរៀបចំគម្រោងត្រូវបានរារាំងពីការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងគម្រោងក្នុងលក្ខណៈដែលមានសារៈសំខាន់ដោយសារការកើតឡើងនៃព្រឹត្តិការណ៍មហាអំណាចនយោបាយ ហើយឥទ្ធិពលនៃព្រឹត្តិការណ៍បែបនេះនៅតែបន្តក្នុងរយៈពេលយូរនោះ ព្រឹត្តិការណ៍លំនាំដើមអាចកើតឡើងក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងទិញការបញ្ជូនថាមពល និងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល។
វិវាទ		
ការដោះស្រាយវិវាទក្រោមកិច្ចសន្យា	គ្មាន	វិវាទដែលកើតឡើងក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងគម្រោងត្រូវបានដោះស្រាយដោយមជ្ឈត្តនិច្ឆ័យ (អាជ្ញាកណ្តាល) អន្តរជាតិ ក្នុងកម្រិតដែលមិនត្រូវបានដោះស្រាយក្រៅផ្លូវការ។

សម្បទានផ្នែកទី 1

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

សម្បទានគឺជាសិទ្ធិក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ សាងសង់ ប្រតិបត្តិការ និងថែទាំគម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងដើម្បីទទួលបានប្រាក់ចំណេញពីចំណែកនៃប្រាក់ចំណូលដែលបង្កើតដោយគម្រោង។ ជាធម្មតា សម្បទានត្រូវបានផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាល អាជ្ញាធរសាធារណៈ ឬសហគ្រាសរដ្ឋ។ សម្បទានអាចត្រូវបានផ្តល់ដោយអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន កិច្ចសន្យាជួល កិច្ចសន្យាជួល និងការចាត់តាំង កិច្ចព្រមព្រៀងអភិវឌ្ឍន៍គម្រោង ឬកិច្ចព្រមព្រៀងស្រដៀងគ្នា។ នៅក្នុងប្រទេសភាគច្រើន ឈ្មោះនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលផ្តល់សម្បទានគឺមិនសំខាន់ទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចដែលបានបង្កើតឡើង គឺជាលក្ខណៈកំណត់នៃសម្បទាន។ ថ្វីត្បិតតែឈ្មោះនៃកិច្ចព្រមព្រៀងមិនសំខាន់ក៏ដោយ យើងនឹងហៅវាថាជាកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន។

សម្បទានអាចសមស្រប ប្រសិនបើប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះចង់៖

- ប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍ និងចំណេះដឹងពីវិស័យឯកជនដើម្បីកែលម្អការអនុវត្តរបស់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពល
- បង្កើនភាពប្រាកដប្រជានៃថវិកាដោយផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវលើការចំណាយដើមទុនហិរញ្ញប្បទានពីវិស័យសាធារណៈទៅវិស័យឯកជន
- បន្ថយហានិភ័យដែលបង្កឡើងដោយវិស័យសាធារណៈ ដោយការផ្ទេរទំនួលខុសត្រូវសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងការសាងសង់គម្រោងដែលតម្រូវឱ្យពង្រីកពង្រឹង និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល និង
- ប្រើប្រាស់ដើមទុនឯកជនដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ការកែលម្អសំខាន់ៗ ឬការពង្រីកសំខាន់ៗនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូន ខណៈពេលដែលរក្សាបាននូវភាពជាម្ចាស់ចុងក្រោយលើប្រព័ន្ធបញ្ជូន និងសមត្ថភាពក្នុងការបញ្ចប់សម្បទាន ប្រសិនបើសម្បទានិកខកខានក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន។

សម្បទានអាចមិនសូវទាក់ទាញដល់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះដែល៖

- មានស្ថប័នបញ្ជូនថាមពលដែលមានស្រាប់ដែលដំណើរការរបស់វាស្មើ ឬលើសពីស្តង់ដារអន្តរជាតិ
- អាចប្រមូលមូលនិធិតាមលក្ខខណ្ឌសមស្រប (ទាំងផ្អែកលើតារាងតុល្យការនៃស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលដែលមានស្រាប់ ឬធនធានសាធារណៈ) ដើម្បីផ្តល់មូលនិធិដល់ការវិនិយោគបណ្តាញណាមួយដែលត្រូវការ ឬ
- ចាប់អារម្មណ៍ជាចម្បងក្នុងការបង្កើនហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់គម្រោងបញ្ជូនដាច់ពីគ្នា ឬកញ្ចប់នៃគម្រោងបញ្ជូនដាច់ពីគ្នា (ដែលអាចសម្រេចបានកាន់តែលឿន និងមានប្រសិទ្ធភាពដោយប្រើគំរូផ្សេងទៀតដូចជាគំរូ IPT)។

ទោះបីជាមានសម្បទានបណ្តាញមួយចំនួនលើក្រុមហ៊ុនចែកចាយអគ្គិសនីដែលមិនមានកញ្ចប់ក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើនក៏ដោយ អ្នកបង្កើតមិនបានដឹងអំពីក្រុមហ៊ុនបញ្ជូនដែលជាកម្មវត្ថុនៃសម្បទានរក្សាទុកនៅក្នុងប្រទេសកាមេរូនដែលសម្បទាននៃការបញ្ជូន និងចែកចាយរួមបញ្ចូលគ្នាត្រូវបានផ្តល់ក្នុងឆ្នាំ 2001 មុនពេលការបញ្ជូនត្រូវបានត្រឡប់ទៅស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់រដ្ឋវិញនៅឆ្នាំ 2021។ ដោយសារការផ្តល់មូលនិធិដ៏សំខាន់បំផុតដែលទាមទារដើម្បីពង្រីកបណ្តាញបញ្ជូននៅក្នុង

ប្រទេសអាហ្វ្រិកជាច្រើនដើម្បីបំពេញតាមគោលដៅទទួលបានថាមពល និងការផ្លាស់ប្តូរទៅជាចំណែកកើនឡើងនៃថាមពលកកើតឡើងវិញនៅក្នុងល្បាយជំនាន់នោះ វាទំនងជាថាទម្រង់នៃការចូលរួមពីវិស័យឯកជននេះនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងទីផ្សារមួយចំនួននាពេលអនាគតដ៏ខ្លីខាងមុខ។

សម្បទានបណ្តាញទាំងមូលនឹងក្លាយជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏សំខាន់ចំពោះវិស័យមួយ ប្រសិនបើត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងប្រទេសភាគច្រើន។ ប្រសិនបើរដ្ឋាភិបាលចាត់ទុកថាសម្បទានគឺជាឧបករណ៍សមរម្យសម្រាប់ការសម្រេចបាននូវគោលបំណងរបស់ខ្លួន វាក៏ត្រូវពិចារណាផងដែរថាតើតួនាទីរបស់អ្នកចូលរួមផ្នែកអគ្គិសនីនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយសម្បទានដែរ ថាតើភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងរងផលប៉ះពាល់ និងរបៀបចូលរួមជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះដើម្បីបង្កើតការគាំទ្រសម្រាប់ប្រតិបត្តិការ។

បរិយាកាសអំណោយផល

ឧស្សាហកម្មបណ្តាញទាមទារការវិនិយោគជាបន្តបន្ទាប់។ ជាលទ្ធផល សូម្បីតែសម្បទានលើប្រព័ន្ធបញ្ជូនដែលមិនតម្រូវឱ្យមានការពង្រីកធំក៏ដោយ ក៏តម្រូវឱ្យសម្បទានិកត្រូវចំណាយដើមទុនដើម្បីជំនួសឧបករណ៍ដែលខូច ជួសជុល និងកែលម្អឧបករណ៍ដែលមានស្រាប់ និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធបញ្ជូនទាំងមូលក្នុងរយៈពេលនៃសម្បទាន។ នៅក្នុងយុត្តាធិការភាគច្រើននៃទ្វីបអាហ្វ្រិក វាទំនងជាថាសម្បទានិកនឹងត្រូវបានទាមទារឱ្យផ្តល់មូលនិធិយ៉ាងសំខាន់ដើម្បីពង្រីកបណ្តាញបញ្ជូនបន្តក្នុងអំឡុងពេលនៃសម្បទាន ដើម្បីបំពេញតាមគោលដៅទទួលបានថាមពល។ ជាលទ្ធផល អត្រាដែលត្រូវបានគិតថ្លៃដោយសម្បទានិកសម្រាប់សេវាបញ្ជូន មិនអាចត្រូវបានកំណត់និងប្រែប្រួលនៅដើមសម្បទានបានទេ។

ជំនួសឱ្យការបង្កើតអត្រាសម្រាប់រយៈពេលនៃសម្បទាននៅដើមដំបូង ជាធម្មតាវិធីសាស្ត្រមួយក្នុងចំណោមវិធីសាស្ត្រពីរត្រូវបានអនុម័ត។ វិធីសាស្ត្រសាមញ្ញបំផុតគឺសម្រាប់សម្បទានិកដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស និងសេដ្ឋកិច្ចដោយនិយតករឯករាជ្យ។

និយតករខិតជិតបទប្បញ្ញត្តិដែលប្រើដើម្បីគ្រប់គ្រងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងទូទៅ ហើយជាពិសេសសម្បទាននឹងត្រូវបានគ្របដណ្តប់នៅក្នុងអត្ថបទដាច់ដោយឡែកមួយ។ វិធីសាស្ត្រទាំងនេះតម្រូវឱ្យនិយតករបញ្ជាក់អំពីវិធីសាស្ត្រដែលខ្លួនមានបំណងប្រើដើម្បីគ្រប់គ្រងសម្បទានក្នុងសំណុំគោលការណ៍ណែនាំពន្ធគយ ឬវិធីសាស្ត្រពន្ធគយ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត កិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល ឬកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានអាចរួមបញ្ចូលឧបសម្ព័ន្ធដែលពិពណ៌នាអំពីវិធីសាស្ត្របទប្បញ្ញត្តិក្នុងលក្ខខណ្ឌសំខាន់ដូចគ្នា ដែលសំណុំនៃគោលការណ៍ណែនាំពន្ធគយ ឬវិធីសាស្ត្រពន្ធគយនឹងពណ៌នាអំពីវា។ ភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល (ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ និងសម្បទានិក) ឬកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន (ស្ថាប័នជញ្ជូនថាមពលរបស់រដ្ឋ និងសម្បទានិក) នឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រនិយតកម្មតាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យា។ ប្រសិនបើ និងនៅពេលដែលនិយតករឯករាជ្យត្រូវបានបង្កើតឡើង និយតករនោះអាចដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រនិយតកម្ម ប្រសិនបើកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល និងកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានពិចារណាពីលទ្ធផលនោះ។ ប្រព័ន្ធនេះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាបទប្បញ្ញត្តិដោយកិច្ចសន្យា។[1]

បទប្បញ្ញត្តិដោយកិច្ចសន្យាទំនងជាត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងទីផ្សារដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងមិនគ្រប់គ្រាន់នៅពេលដែលសម្បទានត្រូវបានផ្តល់។ ហានិភ័យបទប្បញ្ញត្តិ (រួមទាំងកង្វះកំណត់ត្រាតាមដានបទប្បញ្ញត្តិ) នឹងជាកត្តាសំខាន់សម្រាប់វិនិយោគិនក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើពួកគេអាចគាំទ្រសម្បទាននៃការបញ្ជូនថាមពល និងកម្រិតផលចំណេញដែលពួកគេនឹងត្រូវការ។ ផលចំណេញដែលតម្រូវដោយអ្នកវិនិយោគ (ជារឿយៗត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាថ្លៃដើមទុន) មានឥទ្ធិពលលើពន្ធរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ ហើយដូច្នេះជាធម្មតាវាស្ថិតក្នុងផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋាភិបាល និងវិនិយោគិន ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យផ្អែកលើបទប្បញ្ញត្តិ និងពន្ធឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ក្របខ័ណ្ឌនីតិបញ្ញត្តិនឹងប្រែប្រួលពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ ហើយដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ មានទម្រង់ច្បាប់មួយចំនួនដែលសម្បទានអាចទទួលយកបាន។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជារឿយៗវាជាករណីដែលក្របខ័ណ្ឌនីតិប្បញ្ញត្តិ និងទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀតនៃបរិយាកាសអំណោយផល ដែលសម្បទាននឹងត្រូវបានអនុវត្តរួមមាន:

1. ច្បាប់មួយ (ដូចជាច្បាប់ភាពជាដៃគូសាធារណៈ និងឯកជន) ដែល (i) បង្កើតក្របខ័ណ្ឌដែលភាពជាដៃគូសាធារណៈ និងឯកជនត្រូវបានសិក្សា រៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ និងផ្តល់រង្វាន់ (និង (ii) កំណត់យ៉ាងច្បាស់នូវតួនាទីរបស់អាជ្ញាធរចុះកិច្ចសន្យា និងរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ និងការផ្តល់រង្វាន់ដល់ភាពជាដៃគូសាធារណៈ និងឯកជន។
2. សិទ្ធិអំណាចច្បាស់លាស់សម្រាប់រដ្ឋាភិបាល និយតករវិស័យ ឬស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋដើម្បីផ្តល់សម្បទានលើទ្រព្យសម្បត្តិបញ្ជូនថាមពល។
3. និយតករឯករាជ្យដែលចេញអាជ្ញាប័ណ្ណដល់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលដែលដំណើរការក្នុងវិស័យអគ្គិសនី និងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលទាំងនោះ។
4. ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលដែលត្រូវបានបែងចែកមុខងាររួចហើយទៅជាការបង្កើត ការបញ្ជូន និងការចែកចាយ (ផ្ទុយទៅនឹងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលរួមបញ្ចូលគ្នាបញ្ឈរតែមួយ);
5. គម្រោងថាមពលឯករាជ្យ (ដែលនឹងផ្តល់ឱ្យប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ និយតករ និងអ្នកចូលរួមក្នុងវិស័យផ្សេងទៀតទទួលបានបទពិសោធន៍ជាមួយនឹងការចូលរួមពីវិស័យឯកជនក្នុងវិស័យអគ្គិសនី); និង
6. តួនាទីដែលបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់សម្រាប់ការបង្កើត ការបញ្ជូន និងការចែកចាយ និងកូដដែលបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ដែលគ្រប់គ្រងការប្រព្រឹត្ត និងបង្កើតស្តង់ដារបច្ចេកទេសរបស់ពួកគេ (ដូចជា លេខកូដក្រឡាចត្រង្គ លេខកូដចែកចាយ និងលេខកូដបញ្ជូន) ។

ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដូចដែលការពិភាក្សាខាងលើអំពីរបៀបប្រើប្រាស់បទប្បញ្ញត្តិដោយកិច្ចសន្យាដើម្បីសម្រេចបាននូវកិច្ចការដែលហាក់ដូចជាមិនអាចទៅរួចក្នុងការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងប្រទេសដែលមិនទាន់បានបង្កើតនិយតករឯករាជ្យបង្ហាញថា ជាមួយនឹងការច្នៃប្រឌិតគ្រប់គ្រាន់ វិស័យមួយដែលខ្វះលក្ខណៈពិសេសខាងលើនៃបរិយាកាសអំណោយផលនៅតែអាចអនុវត្តគំរូសម្បទានបាន។

រចនាសម្ព័ន្ធកិច្ចសន្យា

នៅក្នុងសម្បទាននៃការបញ្ជូនថាមពលធម្មតាស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលរដ្ឋដែលគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធបញ្ជូន ("អ្នកផ្តល់") ផ្តល់សម្បទានលើបណ្តាញបញ្ជូនរបស់ខ្លួនទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនគម្រោងដែលបង្កើតឡើងដោយវិនិយោគិនដើម្បីដើរតួជាអ្នកកាន់សម្បទាន ("សម្បទានិក")។ ជាមួយគ្នានេះ ក្រសួងដែលទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យវិស័យអគ្គិសនី ឬនិយតករផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជូនថាមពលដល់ក្រុមហ៊ុនសម្បទាន។ លើសពីនេះ ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះអាចចូលទៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល កិច្ចព្រមព្រៀងអនុវត្ត ឬកិច្ចព្រមព្រៀងស្រដៀងគ្នា ("កិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល") ជាមួយសម្បទានិកដើម្បីផ្តល់ប្រភេទនៃការគាំទ្រដែលបានកំណត់ជាក់លាក់ចំពោះប្រតិបត្តិការនេះ។

ជារួម កិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន និងអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជូនថាមពលជាធម្មតាផ្តល់ថា៖

- អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាននឹងរក្សាភាពជាម្ចាស់នៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនដែលមានស្រាប់ និងជួលប្រព័ន្ធបញ្ជូនដែលមានស្រាប់ និងទ្រព្យសម្បត្តិពាក់ព័ន្ធទៅឱ្យសម្បទានិក។

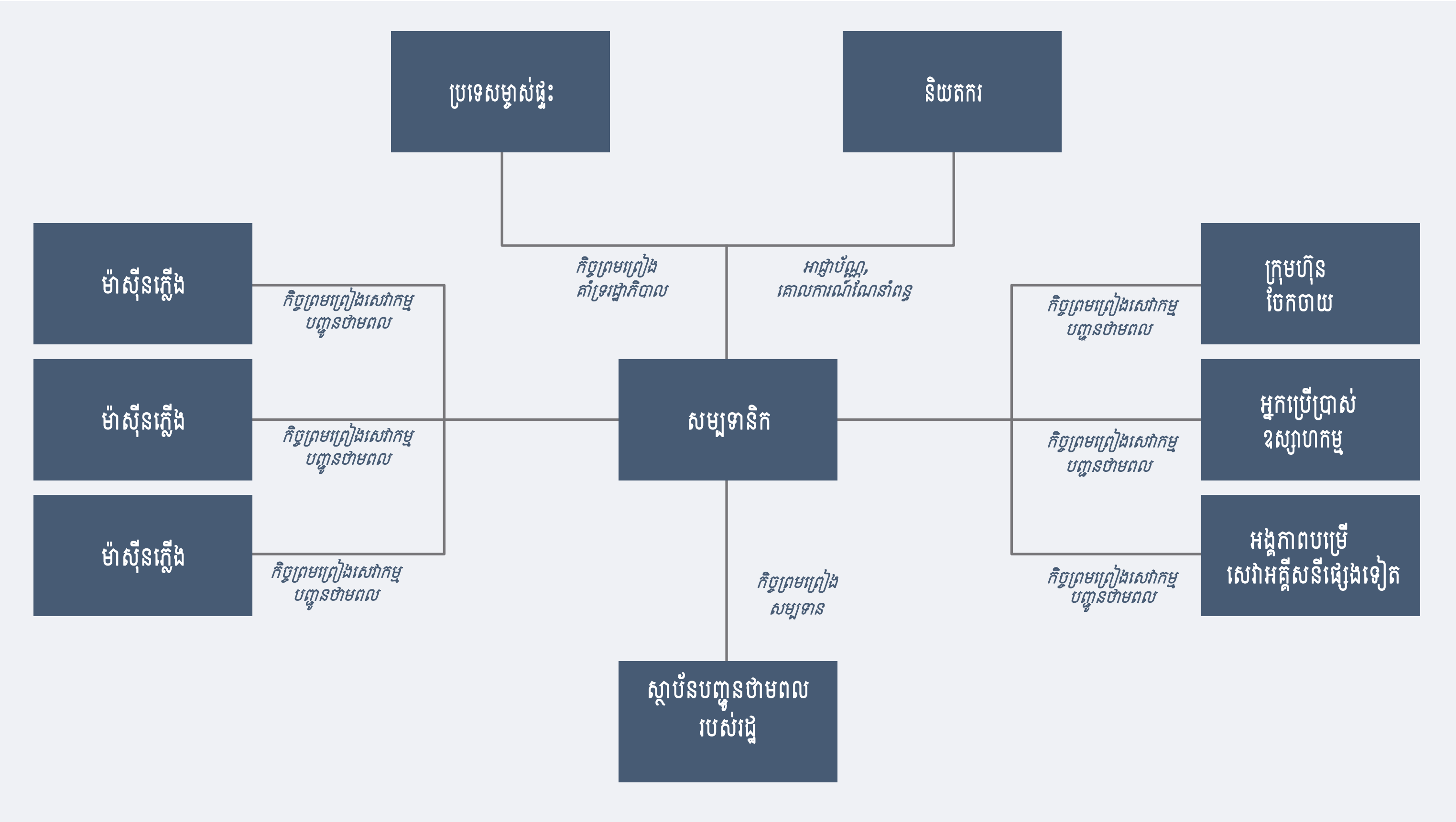

- ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលរបស់អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាននឹងជួល ឬលក់ទៅឱ្យសម្បទានិកទាំងអស់នៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលអាចចល័តបានរបស់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពល បរិក្ខារ និងសារពើភ័ណ្ឌនៃគ្រឿងបន្លាស់ដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ
- អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាននឹងផ្ទេរកិច្ចសន្យាមួយចំនួនដែលខ្លួនជាភាគី - ដែលអាចរួមបញ្ចូលកិច្ចសន្យាសេវាកម្មដែលកំពុងដំណើរការ កិច្ចសន្យាសម្រាប់ការផ្គត់ផ្គង់ទំនិញ និងបរិក្ខារ និងកិច្ចសន្យាសម្រាប់ការសាងសង់ ឬការផ្គត់ផ្គង់ទ្រព្យសម្បត្តិថ្មីដែលនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល - ទៅសម្បទានិក
- សម្បទានិកនឹងបង់ថ្លៃសម្បទាន ដែលអាចត្រូវបានរៀបចំជាការទូទាត់តែមួយដង ការទូទាត់បន្ត ឬការរួមបញ្ចូលគ្នាថ្លៃសម្បទាននោះ
- សម្បទានិកនឹងប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានជួល និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានផ្ទេរដើម្បីផ្តល់សេវាបញ្ជូនថាមពលនៅក្នុងទឹកដីនៃសេវាកម្មដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជូនថាមពល។
- សម្បទានិកនឹងកែលម្អ ជួសជុល ប្រតិបត្តិការ និងថែទាំប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល
- សម្បទានិកនឹងពង្រីក ពង្រឹង និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធបញ្ជូនតាមកម្រិតដែលត្រូវការ ដើម្បីផ្តល់សេវាបញ្ជូនថាមពលក្នុងតំបន់សេវាកម្ម និងដល់វិសាលភាពដែលគម្រោងពង្រីកត្រូវបានអនុម័តដោយនិយតករស្របតាមគោលការណ៍ណែនាំពន្ធគយ។

អ្នកចូលរួមនៅក្នុងសម្បទាន និងទំនាក់ទំនងកិច្ចសន្យារបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងដ្យាក្រាមនៅទំព័រ 18 ។ ដ្យាក្រាមសន្មត់ថាអ្នកផ្តល់ជំនួយក៏មិនមានមុខងារជាអ្នកទិញទោល (អ្នកទិញក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងទិញថាមពលទាំងអស់) និងអ្នកផ្គត់ផ្គង់ឱ្យក្រុមហ៊ុនចែកចាយ អ្នកប្រើប្រាស់ឧស្សាហកម្ម និងជាអង្គភាពផ្គត់ផ្គង់ថាមពលផ្សេងទៀតទេ។ ប្រសិនបើវាកើតឡើងនោះអ្នកផ្តល់ជំនួយអាចបន្តបម្រើមុខងារនោះ ឬសម្បទានិកអាចសន្មតមុខងារនោះដោយបញ្ចូល (i) ទៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់ភាគច្រើនជាមួយអ្នកផ្តល់ជំនួយ (ក្រោមចំណុះណាមួយដែលនឹងទិញដែលអាចរកបានដោយម៉ាស៊ីនភ្លើង និងថាមពលដែលបង្កើតដោយម៉ាស៊ីនភ្លើងពីអ្នកផ្តល់ជំនួយ) និង (ii) កិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់បរិមាណដាច់ដោយឡែកជាមួយក្រុមហ៊ុនចែកចាយ អ្នកប្រើប្រាស់ឧស្សាហកម្ម និងអង្គភាពផ្គត់ផ្គង់ថាមពលផ្សេងទៀត ដែលខ្លួនផ្គត់ផ្គង់ថាមពល។ វិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះពាក់ព័ន្ធនឹងភាពស្មុគស្មាញមួយចំនួនដែលនៅក្រៅវិសាលភាពនៃអត្ថបទនេះ។ សម្រាប់គោលបំណងរបស់យើង ចំណុចសំខាន់គឺថាភាពស្មុគស្មាញទាំងនេះមាន ប៉ុន្តែអាចយកឈ្នះបាន។

នៅពេលដែលសម្បទានិកសាងសង់ និងតម្លើងបរិក្ខារ និងបរិក្ខារថ្មី ហើយគ្រឿងបរិក្ខារទាំងនោះក្លាយជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ចំពោះឧបករណ៍ និងគ្រឿងបរិក្ខារថ្មីត្រូវតែជារបស់អ្នកកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ដូច្នេះ ដូច្នេះអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាននៅតែជាម្ចាស់នៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនទាំងមូលក្នុងអំឡុងពេលនៃសម្បទាន។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើសម្បទានិកត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្លូវ សេរីភាព ផលប្រយោជន៍កម្មសិទ្ធិ ឬផលប្រយោជន៍ជួលដី ដើម្បីពង្រីកប្រព័ន្ធបញ្ជូនសម្បទានិកទទួលបានផលប្រយោជន៍ទាំងនោះក្នុងនាមអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ហើយផលប្រយោជន៍ទាំងនោះក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការប្រាក់កតិសន្យា និងសិទ្ធិចូលប្រើប្រាស់ ដែលបង្កើតឡើងដោយសម្បទាន។

សម្បទានិកនឹងទទួលខុសត្រូវលើការធ្វើប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល។ ប្រសិនបើក្របខ័ណ្ឌនីតិប្បញ្ញត្តិផ្តល់ឱ្យអ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជូនថាមពលត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ជូនការបង្កើត និងការធ្វើឱ្យប្រព័ន្ធមានតុល្យភាពនោះ សម្បទានិកនឹងទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខងារទាំងនោះ។ ប្រសិនបើក្របខ័ណ្ឌនីតិបញ្ញត្តិពិចារណាថាមុខងារទាំងនោះនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយប្រតិបត្តិករប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពលដាច់ដោយឡែកនោះ មុខងារទាំងនោះនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយអង្គភាពដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីដើរតួជាប្រតិបត្តិករប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការគិតអំពីតួនាទីប្រតិបត្តិករប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពលថាអាចបំបែកចេញពីតួនាទីនៃការវិនិយោគ និងការថែទាំបណ្តាញដែរឬទេ ដោយសាររដ្ឋាភិបាលមួយចំនួនចាត់ទុកតួនាទីរបស់ TSO ថាមានភាពរសើបជាយុទ្ធសាស្ត្រ។

សម្បទានិកនឹងទទួលបានមកវិញនូវថ្លៃប្រតិបត្តិការបន្ត និងថ្លៃថែទាំពីការប្រើប្រាស់ថ្លៃប្រព័ន្ធដែលខ្លួនគិតថ្លៃជញ្ជូនថាមពល។ វានឹងផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ការចំណាយដើមទុន ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង និងពង្រីកប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល ជាមួយនឹងការរួមបញ្ចូលគ្នានៃបំណុល និងដើមទុន។

ដើមទុននឹងត្រូវបានរួមចំណែកដោយភាគទុនិកនៅក្នុងសម្បទានិក ឬបង្កើតតាមរយៈការរក្សាទុកប្រាក់ចំណូលដោយសម្បទានិក។ សម្បទានិកនឹងបង្កើនបំណុលដោយការខ្ចីពីអ្នកឱ្យខ្ចីប្រាក់ ឬដោយការចេញមូលបត្របំណុល ឬភាគហ៊ុនអាទិភាព។ សមត្ថភាពរបស់សម្បទានិកក្នុងការបង្កើនដើមទុនក្នុងទម្រង់ដើមទុន បំណុល និងភាគហ៊ុនអាទិភាពគឺពឹងផ្អែកខ្លាំងលើកត្តាមួយចំនួន។ ក្នុងចំណោមកត្តាទាំងនេះ កត្តាសំខាន់បំផុតគឺ៖

- របៀបដែលសម្បទានិកត្រូវបានគ្រប់គ្រង
- របៀបដែលការទូទាត់ទិញយក (ការទូទាត់ដែលត្រូវបង់ដោយអ្នកផ្តល់ជំនួយនៅពេលផុតកំណត់ ឬការបញ្ចប់នៃសម្បទានទាក់ទងនឹងផ្នែកដែលមិនមានការរំលោះនៃការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងដោយសម្បទានិក) ត្រូវបានរៀបចំឡើង និង
- របៀបដែលហានិភ័យត្រូវបានបែងចែក។■

1 សូមមើល Tonci Bakovic, Bernard Tenenbaum, និង Fiona Woolf, *បទប្បញ្ញត្តិដោយកិច្ចសន្យា – វិធីថ្មីដើម្បីធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មចែកចាយអគ្គិសនី?*, 2003។

សម្បទានផ្នែកទី 2

បទប្បញ្ញត្តិសេដ្ឋកិច្ច៖ ទិដ្ឋភាពសង្ខេប

បញ្ហាស្នូលដែលបទប្បញ្ញត្តិសេដ្ឋកិច្ចត្រូវតែដោះស្រាយគឺធានាឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ថាមពលត្រូវបានការពារពីសមត្ថភាពផ្តាច់មុខក្នុងការគិតថ្លៃដែលមិនសមហេតុផល ខណៈពេលដែលធានាដល់អ្នកវិនិយោគថាការវិនិយោគរយៈពេលវែងរបស់ពួកគេនឹងទទួលបានរង្វាន់ដោយយុត្តិធម៌ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានការពារពីសម្ពាធប្រជានិយមក្នុងការកាត់បន្ថយតម្លៃដល់កម្រិតមួយដែលមិនអនុញ្ញាតសម្រាប់រឿងបែបនេះ។ តាមក្បួនច្បាប់ទូទៅ ក្របខ័ណ្ឌនីតិប្បញ្ញត្តិដែលគ្រប់គ្រងវិស័យអគ្គិសនី បង្កើតនិយតករឯករាជ្យ ដែលជានីតិបុគ្គលដាច់ដោយឡែក និងឯករាជ្យដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស និងសេដ្ឋកិច្ច។ ទោះបីជារដ្ឋាភិបាលអាចបង្កើតគោលបំណងគោលនយោបាយសម្រាប់វិស័យនេះក៏ដោយ និយតករមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការធានាប្រសិទ្ធភាពតម្លាភាព និងយុត្តិធម៌ក្នុងការគ្រប់គ្រងវិស័យអគ្គិសនី និងអត្ថប្រយោជន៍ពីការសម្រេចចិត្តដែលតម្រូវឱ្យសម្រេចបាននូវគោលបំណងទាំងនោះ និងធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពផលប្រយោជន៍របស់អ្នកវិនិយោគ និង អ្នកប្រើប្រាស់។

ដូចដែលបានពិភាក្សានៅក្នុងអត្ថបទមុននៅក្នុងស៊េរីនេះធម្មតាតួនាទីរបស់និយតករនៅក្នុងគម្រោង ITP ទំនងជាត្រូវបានកំណត់ចំពោះការពិនិត្យមើលគម្រោងមុនពេលបិទហិរញ្ញវត្ថុការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងធានាថាលក្ខខណ្ឌអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ KPIs ណាមួយត្រូវបានប្រកាន់ខ្ជាប់។ ផ្ទុយទៅវិញ តួនាទីរបស់និយតករអគ្គិសនីនៅក្នុងវិស័យមួយដែលមានសម្បទាននៃការបញ្ជូនថាមពលបណ្តាញទាំងមូលគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។ សម្បទានបណ្តាញថាមពលទាំងមូលគឺជាគំរូអាជីវកម្មដែលស្មុគស្មាញខ្លាំងណាស់។ សម្បទានិកនឹងទទួលខុសត្រូវលើការធ្វើប្រតិបត្តិការ ការថែទាំ ហើយជាធម្មតាក៏ទទួលខុសត្រូវលើពង្រីកបណ្តាញដើម្បីបំពេញតម្រូវការបញ្ជូនថាមពលរបស់អតិថិជននៅក្នុងតំបន់សម្បទានក្នុងរយៈពេលយូរ។ ការចំណាយដែលទាក់ទងនឹងការទទួលខុសត្រូវនេះ (រួមទាំងការចំណាយប្រតិបត្តិការ ការវិនិយោគដើមទុន និងការចំណាយហិរញ្ញវត្ថុ) គឺមានភាពស្វាហាប់ក្នុងរយៈពេលនោះ ហើយពន្ធគយនឹងត្រូវកែសម្រួលដើម្បីទទួលស្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងការចំណាយទាំងនេះ។ ជាធម្មតាគោលការណ៍ណែនាំពន្ធនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងពេលដែលក្រុមហ៊ុនសម្បទានធ្វើការវិនិយោគលើបណ្តាញ ហើយនិយតករនឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំទាំងនោះ ដោយអនុម័តលើការចំណាយប្រតិបត្តិការ និងផែនការវិនិយោគដើមទុន និងត្រួតពិនិត្យនូវ

ការអនុវត្តរបស់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពល។
គោលគំនិតនៃនិយតករឯករាជ្យ និងការសម្រេចចិត្តមានន័យថា និយតករក៏អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ដើម្បីកែប្រែគោលការណ៍ណែនាំពន្ធរបស់ខ្លួននៅពេលណាក៏បាន។

ហានិភ័យជុំវិញការសម្រេចចិត្តលើបទប្បញ្ញត្តិ និងកំណត់ត្រាតាមដាន និងបទពិសោធន៍របស់និយតករពាក់ព័ន្ធ គឺជាកត្តាចម្បងសម្រាប់វិនិយោគិនក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើពួកគេអាចផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់សម្បទានបញ្ជូនថាមពលឬទេ ហើយប្រសិនបើដូច្នេះតើបុព្វលាភហានិភ័យដែលត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីគណនាប្រាក់ចំណេញរបស់ពួកគេគួរតែជាអ្វី។
ជាលទ្ធផល កិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររបស់រដ្ឋាភិបាលជាធម្មតាត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយបណ្តាញទាំងមូល ហើយជាធម្មតាវាមានការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងប្រយោគច្បាប់ដែលផ្តល់ថាប្រសិនបើ (i) និយតករកែប្រែគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ បរាជ័យក្នុងការអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ ឬចេញសេចក្តីសម្រេចដែលផ្ទុយនឹងគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ និង (ii) សកម្មភាព (ឬភាពអសកម្ម) របស់និយតករកាត់បន្ថយប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយសម្បទានិក ឬបង្កើនការចំណាយដែលកើតឡើងដោយសម្បទានិក ដោយមិនបានផ្តល់ឱ្យសម្បទានិកនូវឱកាសសមហេតុផលក្នុងការស្តារនូវការកើនឡើងទាំងនោះ ដូច្នេះប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះនឹងផ្តល់សំណងដល់សម្បទានិក។ សំណងនោះអាចនឹងធ្វើឡើងក្រោមទម្រង់ជាការទូទាត់តែម្តង ឬប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្តដល់សម្បទានិក អាស្រ័យលើលក្ខណៈសកម្មភាពដែលធ្វើឡើងដោយនិយតករ។
ក្របខ័ណ្ឌដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីគ្រប់គ្រងឧស្សាហកម្មបណ្តាញអាចត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជាវិធីសាស្រ្តទូទៅពីរ - វិធីសាស្រ្តតម្លៃនៃសេវាកម្ម និងបទប្បញ្ញត្តិផ្អែកលើការអនុវត្ត។ ទោះបីជាគំនិតជាច្រើនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិធីសាស្រ្តទាំងនេះគឺស្រដៀងគ្នា ប៉ុន្តែមានភាពខុសគ្នាសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលមានតម្លៃក្នុងការគូសបញ្ជាក់នៅពេលយើងស្វែងយល់ពីវិធីសាស្រ្តទាំងពីរនេះ។

បទប្បញ្ញត្តិថ្លៃដើមសេវាកម្ម

វិធីសាស្រ្តថ្លៃដើមសេវាកម្មបែបប្រពៃណីចំពោះបទប្បញ្ញត្តិត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅសហរដ្ឋអាមេរិកនៅដើមសតវត្សទី 20 ។ ជំហានដំបូងក្នុងការកំណត់អត្រាការប្រាក់ដោយប្រើវិធីសាស្រ្តថ្លៃដើមសេវាកម្មគឺដើម្បីកំណត់តម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលដែលកំពុងត្រូវបានគ្រប់គ្រង។
តម្រូវការប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំគឺជាចំនួនសរុបនៃប្រាក់ចំណូលដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរកចំណូលបានដើម្បីស្តារការចំណាយរបស់ខ្លួន និងរកចំណូលសមហេតុផលលើការវិនិយោគរបស់ខ្លួន។
រូបមន្តមូលដ្ឋានសម្រាប់បង្កើតតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំមានដូចខាងក្រោម៖

ដែល:

$$ARR_y = (RateBase_y \times WACC_y) + Depreciation_y + O\&M_y + Tax_y$$

ARR_y	មានន័យថាតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ឆ្នាំ 'y';
$RateBase_y$	មានន័យថាតម្លៃនៃទ្រព្យសកម្មរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងការផ្តល់សេវាកម្មដែលផ្តល់ដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង និងត្រូវបានប្រើដោយដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង សម្រាប់គោលបំណងនោះនៅដើមឆ្នាំ 'y';
$WACC_y$	មានន័យថាថ្លៃដើមមធ្យមដែលបានថ្លឹងថ្លែងបានអនុម័តដោយនិយតករសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ 'y';
$Depreciation_y$	មានន័យថាចំនួនរំលស់ដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនឹងទទួលស្គាល់ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 'y';
$O\&M_y$	មានន័យថាការចំណាយដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនឹងកើតមានដើម្បីដំណើរការ និងថែទាំទ្រព្យសកម្មក្នុងអត្រាមូលដ្ឋាន ហើយម្យ៉ាងវិញទៀតអនុវត្តមុខងារនៃការផ្តល់សេវាកម្មរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដល់អតិថិជនរបស់ខ្លួនក្នុងអំឡុងឆ្នាំ 'y'; និង
Tax_y	មានន័យថាពន្ធទាំងអស់ដែលកើតឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 'y' រួមទាំងពន្ធតាមតម្លៃ ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលសាជីកម្ម និងពន្ធផ្សេងៗទៀត។

លក្ខខណ្ឌទាំងនេះត្រូវបានស្វែងយល់បន្ថែមខាងក្រោម។

អត្រាការប្រាក់មូលដ្ឋាន

តាមក្បួនទូទៅ យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងបរិបទនៃបទប្បញ្ញត្តិថ្លៃដើមសេវាកម្ម អត្រាការប្រាក់មូលដ្ឋានត្រូវបានកំណត់ដោយការប្រើប្រាស់តម្លៃទិញប្រវត្តិសាស្រ្តនៃទ្រព្យសកម្មនីមួយៗក្នុងអត្រាការប្រាក់មូលដ្ឋាន និងដកការរំលស់ដែលបានប្រមូលចាប់តាំងពីទ្រព្យសកម្មត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការ ជាធម្មតាប្រើការរំលស់ស្មើភាគ។

ថ្លៃដើមមធ្យមដែលបានថ្លឹងថ្លែង

ថ្លៃដើមមធ្យមដែលបានថ្លឹងថ្លែងត្រូវបានកំណត់ដោយនិយតករដោយប្រើដំណើរការដូចខាងក្រោម។

- ទីមួយ និយតករបង្កើតបំណុលគោលដៅទៅជាសមាមាត្រដើមទុនសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលអាចត្រូវបានបង្ហាញជា X%:Y%។ នៅពេលបង្ហាញក្នុងទម្រង់នោះ X គឺជាបំណុលសរុបនៃស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលបែងចែកដោយមូលធនប័ត្រសរុបរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង (ផលបូកនៃបំណុល និងដើមទុន) ហើយ Y គឺជាដើមទុនរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលបែងចែកដោយមូលធនប័ត្ររបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង។

- ទីពីរ និយតករកំណត់ថ្លៃដើមទុនសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គត់ថាមពល។ ថ្លៃដើមទុនអាចត្រូវបានកំណត់ដោយប្រើគំរូកំណត់តម្លៃទ្រព្យសកម្មមូលធនដែលពិពណ៌នាអំពីទំនាក់ទំនងរវាងហានិភ័យនៃការវិនិយោគនៅក្នុងសហគ្រាស និងប្រាក់ចំណេញដែលរំពឹងទុក។ គំរូកំណត់តម្លៃទ្រព្យសកម្មមូលធនចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងអត្រាហានិភ័យ-មិនគិតថ្លៃចំណេញ និងបន្ថែមបុព្វលាភហានិភ័យ (ដែលផ្អែកលើបេតានៃការវិនិយោគក្នុងវិស័យនោះដែលជារង្វាស់នៃភាពប្រែប្រួលនៃការវិនិយោគក្នុងវិស័យនេះ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការប្រែប្រួលនៃការវិនិយោគនៅក្នុងទីផ្សារទូទៅ) និងសម្រាប់ការវិនិយោគដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់ (ដូចជាការវិនិយោគលើស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលគ្រប់គ្រងយ៉ាងជិតស្និទ្ធផ្ទុយពីស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលគ្រប់គ្រងដោយសាធារណៈ) បុព្វលាភសាច់ប្រាក់ ដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណនូវផលចំណេញដែលការវិនិយោគត្រូវតែបង្កើតដើម្បីលើកទឹកចិត្តវិនិយោគិនឱ្យវិនិយោគនៅក្នុងសហគ្រាស។
- ទីបី និយតករកំណត់ថ្លៃដើមបំណុលសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គត់ថាមពល។ នេះអាចត្រូវបានកំណត់ដោយការប្រៀបធៀបតម្លៃនៃបំណុលសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គត់ថាមពលស្រដៀងគ្នា ឬថ្លៃដើមនៃបំណុលសម្រាប់អ្នកខ្ចីសាជីវកម្មធំៗទូទៅដែលអាចត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណដោយគូរប្រៀបធៀបទៅនឹងសន្ទស្សន៍នៃទិន្នផលលើមូលបត្របំណុលដែលចេញដោយអ្នកខ្ចីសាជីវកម្ម (ឧទាហរណ៍)។
- ចុងក្រោយ ថ្លៃដើមទុន និងថ្លៃដើមបំណុលត្រូវបានថ្លឹងថ្លែងដោយ X និង Y ដើម្បីកំណត់តម្លៃមធ្យមនៃដើមទុនដែលបានថ្លឹងថ្លែង។

ជំហានដែលបានពិពណ៌នាខាងលើត្រូវបានប្រើជាទៀងទាត់នៅក្នុងទីផ្សារអគ្គិសនីគ្រប់គ្រងបែបចាស់ទុំដែលមានប្រវត្តិស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលដែលប្រតិបត្តិការដោយឯកជនដូចជាអ្វីដែលបានរកឃើញនៅអាមេរិកខាងជើង អឺរ៉ុបខាងលិច អូស្ត្រាលី និងនូវែលសេឡង់ដើម្បីដាក់ឈ្មោះមួយចំនួន។ សំណុំច្បាប់ វិន័យ សំណុំរឿង និងការរំពឹងទុកជាបទដ្ឋានដែលធ្វើឱ្យកម្រិតនៃការសម្រេចចិត្តដែលបានពិពណ៌នាខាងលើអាចធ្វើទៅបាន ជាទូទៅត្រូវបានគេហៅថា "ការបង្រួមបទប្បញ្ញត្តិ" ។ នៅក្នុងប្រទេសទាំងនោះ ការបង្រួមបទប្បញ្ញត្តិបានវិវត្ត និងបិតបេរក្នុងរយៈពេលជាង 100 ឆ្នាំមកហើយ។ នៅក្នុងទីផ្សារដែលអាចនឹងដាក់សម្បទានបណ្តាញទាំងមូលជាលើកដំបូង (ដូចករណីនៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើន) វាទំនងជាថាទាំងអ្នកវិនិយោគ ឬអ្នកឱ្យខ្ចីមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងហានិភ័យដែលនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការផ្តល់កម្រិតនៃការសម្រេចចិត្តចំពោះនិយតករដោយគ្មានកំណត់ត្រាតាមដានរយៈពេលវែងដូចគ្នានោះទេ។ វាក៏មានភាពស្មុគស្មាញបន្ថែមដែលទីផ្សារបំណុលទំនងជាមានសាច់ប្រាក់តិច ហើយនឹងផ្តល់នូវចំណុចយោងជាក់ស្តែងតិចជាងមុន។ ជាលទ្ធផល ប្រទេសដែលកំពុងស្វែងរកការអនុវត្តសម្បទានបណ្តាញទាំងមូលជាលើកដំបូង ប្រហែលជាត្រូវកាត់បន្ថយហានិភ័យទាំងនោះ ដើម្បីជំរុញការវិនិយោគ។នេះអាចសម្រេចបានដោយ (i) អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដេញថ្លៃដេញថ្លៃលើដើមទុន ដែលនឹងនៅថេរក្នុងរយៈពេលនៃសម្បទាន និង (ii) អនុញ្ញាតឱ្យសម្បទានិកឆ្លងកាត់ថ្លៃដើមបំណុលជាក់ស្តែងដែលមានចំពោះស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពល (ផ្ទុយពីនិយតករកំណត់តម្លៃដែលរំពឹងទុក)។ នេះគ្រាន់តែជាឧទាហរណ៍ពីរនៃប្រភេទការផ្លាស់ប្តូរដែលអាចត្រូវបានធ្វើដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យដែលកើតដោយវិនិយោគិន និងអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីប៉ុណ្ណោះ។
ជំហានបន្ថែមអាចត្រូវបានទាមទារ។

ការរំលស់

ការរំលស់ត្រូវបានគណនាដោយអនុវត្តវិធីសាស្ត្ររំលស់ដែលបង្កើតឡើងដោយនិយតករសម្រាប់វិស័យនោះចំពោះទ្រព្យសកម្មដែលបង្កើតជាអត្រាមូលដ្ឋាន។ ជារឿយៗការរំលស់បែបស្មើភាគត្រូវបានប្រើដើម្បីគណនាសមាសធាតុរំលស់នៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ។ ឧទាហរណ៍សាមញ្ញ និយតករអាចបង្កើតរយៈពេលរំលស់ 30 ឆ្នាំសម្រាប់ទ្រព្យសកម្មដែលមានអាយុកាលសេវាកម្មយូរ ដូចជាប្រដាប់ទប់ភ្លើង។ ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលនឹងទទួលស្គាល់ការរំលស់ស្មើនឹង 3.33% នៃថ្លៃដើមទិញរបស់ប្រដាប់ទប់ភ្លើងរៀងរាល់ឆ្នាំក្នុងរយៈពេល 30 ឆ្នាំ។ រាល់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលរក្សាការចុះបញ្ជីនៃទ្រព្យសកម្មរបស់វាទាំងអស់ រួមទាំងថ្លៃដើមទិញនៃទ្រព្យសកម្មនីមួយៗ ហើយការរំលស់ដែលវាត្រូវបានទទួលស្គាល់ចាប់តាំងពីទ្រព្យសកម្មត្រូវបានដាក់ក្នុងសេវាកម្ម ដូច្នេះវាអាចអនុវត្តការគណនាទាំងនេះបាន។
ការចំណាយដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនឹងកើតឡើងដើម្បីដំណើរការ និងរក្សាអត្រាមូលដ្ឋាន (ទ្រព្យសកម្មដែលបានប្រើដើម្បីផ្តល់សេវាកម្ម) ហើយបើមិនដូច្នេះទេដំណើរការជាអាជីវកម្មអាចត្រូវបានកំណត់ដោយពិនិត្យមើលការចំណាយដែលកើតឡើងដើម្បីកំណត់ថាតើចំណាយនោះត្រូវបាន "កើតឡើងដោយប្រុងប្រយ័ត្ន" ដែរទេ។ ការចំណាយដែលកើតឡើងដោយប្រុងប្រយ័ត្នអាចត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាការចំណាយទាំងនោះដែលកើតឡើងពិតប្រាកដ ហើយដែលសមហេតុផលអាចត្រូវបានរំពឹងថានឹងកើតឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលដែលមានសមត្ថភាព បទពិសោធន៍ ការទទួលខុសត្រូវ និងហិរញ្ញវត្ថុល្អត្រឹមត្រូវ ធ្វើសកម្មភាពសមហេតុផល ប្រុងប្រយ័ត្ន យុត្តិធម៌ និងដោយស្មោះត្រង់។
ត្រឡប់ថយក្រោយបន្តិច វាងាយស្រួលក្នុងការមើលឃើញហេតុផលមូលដ្ឋានសម្រាប់រូបមន្តដែលបានកំណត់ខាងលើ។ សមាសភាគ (RateBase y x WACC y) ផ្តល់នូវស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលជាមួយនឹងផលចំណេញលើការវិនិយោគរបស់ខ្លួន។ ការរំលស់$_y$សមាសភាគផ្តល់នូវស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលជាមួយនឹងផលចំណេញលើការវិនិយោគរបស់ខ្លួន។ សមាសធាតុ $O\&M_y$ និង Tax_y គ្រាន់តែឆ្លងកាត់ការចំណាយកើតឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលក្នុងការចំណាយរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលនោះ។ នេះមានន័យថាផលចំណេញតែមួយគត់លើការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលបានមកពីសមាសភាគ ($RateBase_y$ x $WACC_y$)។

ការបែងចែកតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំដល់អ្នកប្រើប្រាស់

បន្ទាប់ពីតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំត្រូវបានបង្កើតឡើង វាត្រូវបានបែងចែកទៅឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់តាមរយៈអត្រាពន្ធអ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយដែលជាធម្មតានឹងត្រូវបានប្រមូលដោយឧបករណ៍ចែកចាយ និងបង់ទៅឱ្យអ្នកសម្បទានលើការបញ្ជូនថាមពលដោយអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាកម្មបញ្ជូនថាមពល ឬការរៀបចំស្រដៀងគ្នា។ តម្រូវការប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំអាចត្រូវបានបែងចែកទៅឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់តាមរយៈបរិមាណនៃសេវាកម្មដែលបានផ្គត់ផ្គង់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ (ជាឧទាហរណ៍តាមរយៈបរិមាណថាមពលដែលបានប្រើប្រាស់ ឬបញ្ជូន) ឬក្នុងករណីខ្លះតាមរយៈរង្វាស់នៃតម្លៃទ្រព្យសកម្មដែលត្រូវបានដាក់ជូនដើម្បីបម្រើអតិថិជននោះ (ជាឧទាហរណ៍ក្នុងករណីនៃការគិតថ្លៃដែលផ្អែកលើតម្រូវការខ្ពស់បំផុតរបស់អតិថិជន)។ នៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង ជាធម្មតាតម្រូវការប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំត្រូវបានបែងចែកទៅជាការគិតថ្លៃ និងអត្រាដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្រើល្បាយគំនិតទាំងនេះ។

នៅក្នុងប្រព័ន្ធថ្លៃដើមសេវាកម្ម ឯកសារស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរអត្រារបស់វានៅពេលដែលវាចង់ផ្លាស់ប្តូរអត្រាដែលវាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យគិតថ្លៃ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធបែបនេះ អត្រារបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ថាមពលនៅតែមានសុពលភាពរហូតដល់អត្រាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយការបំពេញសំណុំអត្រា និងការចេញសេចក្តីសម្រេចដោយនិយតករដែលអនុញ្ញាតឱ្យឧបករណ៍ប្រើប្រាស់គិតថ្លៃអត្រាថ្មី។ នៅក្នុងការអនុវត្ត ដំណើរការចំណាយ និងចំណាយពេលវេលាច្រើនតែកើតឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

បទប្បញ្ញត្តិផ្អែកលើការអនុវត្ត

វិធីសាស្ត្រថ្លៃដើមសេវាកម្មគឺងាយរងគ្រោះទៅនឹងបញ្ហាដែលបណ្តាលមកពីភាពមិនស៊ីមេទ្រីនៃព័ត៌មាន។ ភាពមិនស៊ីមេទ្រីនៃព័ត៌មានគឺជាការយោងទៅលើការពិតដែលថាស្ថាប័ននឹងតែងតែមានព័ត៌មានល្អប្រសើរ និងថ្មីៗកាន់តែច្រើនអំពីអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនជាងនិយតករ។ ស្ថាប័នអាចប្រើភាពមិនស៊ីមេទ្រីនៃព័ត៌មាននេះដើម្បីស្វែងរកវិធីដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលដែលលើសពីប្រាក់ចំណូលដែលគួរតែរកបាន។ បទប្បញ្ញត្តិផ្អែកលើការអនុវត្តដោះស្រាយបញ្ហានេះ និងបញ្ហាពាក់ព័ន្ធដោយបង្កើតការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពនិងដំណើរការលើសពីការរំពឹងទុករបស់និយតករ។ វាដំណើរការដោយបង្កើតតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់រយៈពេលដែលវែងជាងមួយឆ្នាំ។ រយៈពេលបែបនេះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជារយៈពេលគ្រប់គ្រង។ រយៈពេលគ្រប់គ្រងជាទូទៅធ្លាក់ក្នុងចន្លោះពីបីឆ្នាំទៅប្រាំពីរឆ្នាំ។ តម្រូវការប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ឆ្នាំនីមួយៗក្នុងអំឡុងពេលត្រួតពិនិត្យត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយនិយតករជាមុននៃអំឡុងពេលត្រួតពិនិត្យ។ ប្រសិនបើស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងមានការចំណាយដែលទាបជាងតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវបានអនុម័តដោយនិយតករ នោះវាអាចរក្សាបាននូវភាពខុសគ្នាជាការកើនឡើងនៃប្រាក់ចំណូល។ ទោះបីជាស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងអាចរក្សាប្រាក់ចំណូលទាំងនោះបានក៏ដោយ ប្រាក់ចំណូលបន្ថែមបានពីថ្លៃដើម - យ៉ាងហោចណាស់នៅពេលមើលពីទស្សនៈរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង - ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនឹងបង្ហាញដល់និយតករថាវាមានសមត្ថភាពប្រតិបត្តិការកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ហើយនឹងបង្កើតស្តង់ដារថ្មី សម្រាប់ប្រសិទ្ធភាពដែលនិយតករទំនងជាមិនអើពើនៅពេលដែលវាអនុម័តតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់រយៈពេលត្រួតពិនិត្យបន្ទាប់។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងមានការចំណាយខ្ពស់ជាងតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវបានអនុម័តដោយនិយតករ នោះប្រាក់ចំណូលរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនឹងថយចុះ។ ការរៀបចំនេះទាមទារយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដល់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងឱ្យប្រកួតប្រជែងជាមួយខ្លួនឯង និងផ្តល់រង្វាន់ដល់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងសម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

របបបទប្បញ្ញត្តិដែលប្រើការវាយតម្លៃផ្អែកលើការអនុវត្តអាចពាក់ព័ន្ធនឹងជំហានជាបន្តបន្ទាប់។

1. ផែនការអាជីវកម្ម

ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងបញ្ជូនផែនការអាជីវកម្មទៅនិយតករដែល៖

- កំណត់លទ្ធផលដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនឹងត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងផ្តល់ជូនក្នុងអំឡុងពេលត្រួតពិនិត្យបទប្បញ្ញត្តិ (រួមទាំងលទ្ធផលដូចជាសេវាកម្មបញ្ជូនថាមពលប្រកបដោយសុវត្ថិភាពភាពជឿជាក់ និងប្រសិទ្ធភាពដល់អតិថិជនដែលមានស្រាប់ ការតភ្ជាប់អតិថិជនថ្មីនៅក្នុង លក្ខណៈមិនរើសអើង និងទាន់ពេលវេលា ការពង្រីកប្រព័ន្ធក្នុងករណីចាំបាច់ ការកែលម្អបរិស្ថាន ការកែលម្អសុវត្ថិភាព និងលទ្ធផលផ្សេងទៀត);
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយដំណើរការពិគ្រោះយោបល់ដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង និងនិយតករ។ និង
- មានកម្មវិធីនៃការចំណាយដើមទុនដែលកំណត់ការចំណាយដើមទុនដែលគម្រោងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងត្រូវធ្វើដើម្បីចែកចាយលទ្ធផល។

2. មូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់

និយតករបង្កើតមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ (អត្រាមូលដ្ឋាន) សម្រាប់ឆ្នាំដំបូងនៅក្នុងរយៈពេលគ្រប់គ្រងបទប្បញ្ញត្តិ។ អត្រាមូលដ្ឋានដំបូងអាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយឯកជនភាវូបនីយកម្ម ឬដោយការផ្តល់សម្បទាន (អាស្រ័យលើរចនាសម្ព័ន្ធនៃសម្បទាន)។ បន្ទាប់មកមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ត្រូវបាន (i) កើនឡើងដោយការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង និង (ii) កាត់បន្ថយដោយការរំលស់។ វាត្រូវបានអនុវត្តទៅក្នុងអំឡុងពេលគ្រប់គ្រងបទប្បញ្ញត្តិបន្តបន្ទាប់គ្នា។

3. ថ្លៃដើមមធ្យមដែលបានថ្លឹងថ្លែង ដំណើរការ&ថែទា ពន្ធ

និយតករបង្កើតថ្លៃដើមមធ្យមដែលបានថ្លឹងថ្លែងដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរកប្រាក់ចំណេញ ចំណាយប្រតិបត្តិការ និងថ្លៃថែទាំដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនឹងត្រូវទទួលដើម្បីដំណើរការ និងថែទាមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ ហើយបើមិនដូច្នេះទេអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន និងការព្យាករណ៍អំពីបំណុលពន្ធរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង។

4. តម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ

និយតករកំណត់តម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ឆ្នាំនីមួយៗក្នុងអំឡុងពេលត្រួតពិនិត្យបទប្បញ្ញត្តិដោយគុណតម្លៃទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់សម្រាប់ឆ្នាំនោះដោយ WACC និងបន្ថែមប្រតិបត្តិការ និងថ្លៃថែទាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងការព្យាករណ៍ពន្ធដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនឹងកើតមាន។ សូមចំណាំថាតម្លៃទ្រព្យសកម្មដែលបានគ្រប់គ្រងសម្រាប់ឆ្នាំនីមួយៗត្រូវបានកំណត់ដោយផ្អែកលើតម្លៃទ្រព្យសកម្មដែលបានគ្រប់គ្រងបច្ចុប្បន្ន ការរំលស់ដែលរំពឹងទុក និងការវិនិយោគដែលបានអនុវត្តដែលត្រូវបានអនុម័តដោយនិយតករ ហើយនឹងបង្កើនអត្រាមូលដ្ឋានដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងផែនការអាជីវកម្មដែលបានអនុម័ត។

5. អត្រាការប្រាក់

តម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតអត្រាការប្រាក់ និងការគិតថ្លៃក្នុងលក្ខណៈដែលបានពិពណ៌នាខាងលើនៅក្នុងផ្នែកស្ដីពីបទប្បញ្ញត្តិនៃថ្លៃសេវា។

6. ការធ្វើអោយរលូន

បន្ទាប់មកអត្រាការប្រាក់ត្រូវបានធ្វើឱ្យរលូនពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ដែលបណ្ដាលឱ្យមានការកើនឡើង (ឬថយចុះ) ជាបន្តបន្ទាប់ដល់អត្រាក្នុងរយៈពេលត្រួតពិនិត្យបទប្បញ្ញត្តិ។ អត្រារលូនទាំងនេះរួមមានការកែតម្រូវសម្រាប់អត្រាអតិផរណាដែលបានព្យាករណ៍ និងគណនីសម្រាប់តម្លៃពេលវេលានៃប្រាក់។ ពួកគេក៏អាចរួមបញ្ចូលការកែតម្រូវសម្រាប់ការផ្លាស់ប្ដូរដែលបានព្យាករណ៍ចំពោះអត្រាប្ដូរប្រាក់បរទេសផងដែរ។

7. អតិផរណា ការកែសម្រួលអត្រាប្តូរប្រាក់បរទេស

អត្រាអតិផរណាដែលបានព្យាករណ៍ និងអត្រាប្ដូរប្រាក់បរទេសត្រូវបានជំនួសដោយអត្រាអតិផរណាពិតប្រាកដ និងអត្រាប្ដូរប្រាក់បរទេសក្នុងអំឡុងពេលការកែសម្រួលបណ្ដោះអាសន្នដែលកើតឡើងនៅចន្លោះពេលទៀងទាត់ក្នុងអំឡុងពេលត្រួតពិនិត្យ។ នេះគឺសំខាន់ណាស់ ពីព្រោះហានិភ័យរូបិយប័ណ្ណតំណាងឱ្យបញ្ហាប្រឈមដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់អ្នកវិនិយោគនៅក្នុងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនៅអាហ្វ្រិកដែលពន្ធគយត្រូវបានប្រមូលជារូបិយប័ណ្ណក្នុងស្រុក ប៉ុន្តែការផ្ដល់ហិរញ្ញប្បទានត្រូវបានផ្ដល់ជារូបិយប័ណ្ណរឹង។

ជម្រើសសម្រាប់បង្កើតមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់

នៅក្នុងប្រព័ន្ធកំណត់អត្រាការប្រាក់ផ្អែកលើការអនុវត្តជាច្រើន មូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើការចំណាយប្រវត្តិសាស្ត្រជាក់ស្ដែងដែលកើតឡើងដកការរំលស់បង្គរដូចករណីជាមួយបទប្បញ្ញត្តិថ្លៃដើមសេវាកម្មបែបប្រពៃណី។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធផ្សេងទៀត មូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ត្រូវបានវាយតម្លៃឡើងវិញនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលត្រួតពិនិត្យនីមួយៗ ដើម្បីគណនាអតិផរណាដែលកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលត្រួតពិនិត្យនោះ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធទាំងនេះ ថ្លៃដើមទុនមធ្យមដែលមានថ្លឹងថ្លែងត្រូវបានគណនាតាមរយៈពេលពិតប្រាកដ មានន័យថាវាមិនរួមបញ្ចូលធាតុផ្សំសម្រាប់ការរំពឹងទុកអតិផរណានោះទេ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធផ្សេងទៀត មូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ត្រូវបានកែតម្រូវនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលត្រួតពិនិត្យនីមួយៗ ដោយផ្អែកលើការប៉ាន់ប្រមាណនៃការចំណាយដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនឹងកើតឡើងក្នុងការសាងសង់គ្រឿងបរិក្ខាររបស់ខ្លួននៅដើមគ្រានៃរយៈពេលគ្រប់គ្រង ដោយមានការកែតម្រូវសម្រាប់ស្ថានភាពជាក់ស្ដែងនៃគ្រឿងបរិក្ខារទាំងនោះ។

នៅក្នុងបរិបទសម្បទានសម្រាប់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងដែលមានទីតាំងក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន ការបង្កើតមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ផ្អែកលើតម្លៃប្រវត្តិសាស្ត្រជាក់ស្ដែងដែលកើតឡើងដកការរំលស់បង្គរលុបបំបាត់បញ្ហាលំបាកមួយចំនួនដែលនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្រព័ន្ធពីរផ្សេងទៀត (បំប៉ោងមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់។ ឬការវាយតម្លៃមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ឡើងវិញដោយផ្អែកលើការប៉ាន់ប្រមាណថ្លៃដើមសំណង់បច្ចុប្បន្ន)។ បញ្ហាដ៏សំខាន់បំផុតនៃបញ្ហាទាំងនេះគឺថាប្រព័ន្ធពីរចុងក្រោយមានទំនោរបង្កើនតម្លៃទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់តាមពេលវេលា។ ដូចដែលយើងនឹងឃើញនៅក្នុងអត្ថបទស្ដីពីការបង់ប្រាក់ទិញយក តម្លៃដែលមិនមានការរំលស់នៃមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ត្រូវបានប្រើដើម្បីគណនាការទូទាត់ទិញយកដែលម្ចាស់ជំនួយត្រូវតែបង់នៅពេលផុតកំណត់ ឬពេលបញ្ចប់សម្បទាន។ ជាលទ្ធផល ការបង្កើនតម្លៃនៃមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់បង្កើនចំនួននៃការបង់ប្រាក់ទិញយក។ បញ្ហាមួយបន្ថែមទៀតគឺថាប្រព័ន្ធទាំងពីរចុងក្រោយនេះបង្កើនកម្រិតនៃការសំរេចចិត្តដែលផ្ដល់ទៅឱ្យនិយតករតាមរបៀបដែលមានទំនោរក្នុងការកាត់បន្ថយអត្ថប្រយោជន៍របស់វិនិយោគិន និងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់លទ្ធភាពដែលអាចរកចំណុលបាននៃសម្បទាន។

ដោយមិនគិតពីថាតើនិយតករមានបំណងគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ថ្លៃសេវាកម្ម ឬគោលគំនិតបទប្បញ្ញត្តិផ្អែកលើការអនុវត្តទេ វិធីសាស្ត្រដែលខ្លួនមានបំណងប្រើប្រាស់គួរតែត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ក្នុងសំណុំគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ ឬវិធីសាស្ត្រពន្ធ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធមួយចំនួន វាអាចទៅរួចសម្រាប់គោលការណ៍ណែនាំពន្ធ ឬវិធីសាស្ត្រពន្ធដែលត្រូវកំណត់ក្នុងកាលវិភាគនៃកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល ឬកិច្ចព្រមព្រៀងអនុវត្ត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងយុត្តាធិការមួយចំនួន ការរៀបចំបែបនេះមិនអាចធ្វើទៅបានទេ ព្រោះវានឹងបំពានលើក្របខណ្ឌច្បាប់ដែលគ្រប់គ្រងវិស័យនេះ ដោយធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ឯករាជ្យភាពរបស់និយតករក្នុងលក្ខណៈដែលមិនសមស្របនឹងក្របខ័ណ្ឌនោះ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធទាំងនេះ គោលការណ៍ណែនាំពន្ធ ឬវិធីសាស្ត្រពន្ធគួរតែត្រូវបានបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលចេញដោយនិយតករ ឬក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណដែលផ្តល់ដោយនិយតករ។ កិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររបស់រដ្ឋាភិបាលគួរតែរួមបញ្ចូលការផ្លាស់ប្តូរក្នុងប្រយោគច្បាប់ដែលប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះយល់ព្រមថា ប្រសិនបើ (i) និយតករកែប្រែគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ បរាជ័យក្នុងការអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ ឬចេញសេចក្តីសម្រេចដែលផ្ទុយនឹងគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ និង (ii) សកម្មភាព (ឬភាពអសកម្ម) របស់និយតករដែលកាត់បន្ថយប្រាក់ចំណូលដែលរកបានដោយសម្បទានិក ឬបង្កើនការចំណាយដែលកើតឡើងដោយសម្បទានិក ដោយមិនបានផ្តល់ឱ្យសម្បទានិកនូវឱកាសសមហេតុផលក្នុងការទាញយកថ្លៃដើមដែលកើនឡើងនោះ រដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះនឹងផ្តល់សំណងដល់សម្បទានិក។ សំណងនោះអាចធ្វើតាមទម្រង់នៃការទូទាត់តែម្តង ឬប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្តដល់សម្បទានិក អាស្រ័យលើលក្ខណៈនៃសកម្មភាពដែលធ្វើឡើងដោយនិយតករ។

តម្រូវការក្នុងការដាក់ផែនការអាជីវកម្មជាមួយនិយតករគឺមានប្រយោជន៍ជាពិសេសនៅក្នុងបរិបទនៃសម្បទានការបញ្ជូនថាមពល។

ហេតុផលសម្រាប់ការអនុវត្តសម្បទានការបញ្ជូនថាមពលអាចរួមបញ្ចូលការប្រើប្រាស់ដើមទុនឯកជនដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ការកែលម្អសំខាន់ៗ ឬការពង្រីកសំខាន់ៗនៃប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល។ ប្រទេសជាច្រើននៅទ្វីបអាហ្វ្រិកមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់បណ្តាញអគ្គិសនីទាបបំផុត ហើយផ្នែកសារពើពន្ធមានកម្រិតក្នុងការប្រើប្រាស់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈដើម្បីពង្រីកបណ្តាញរបស់ពួកគេ។ សម្បទានបណ្តាញទាំងមូលលើគ្រប់ផ្នែក ឬផ្នែកនៃប្រទេសមួយអាចជាមធ្យោបាយដ៏ល្អក្នុងការប្រើប្រាស់ដើមទុនឯកជនដើម្បីដោះសោការផ្តល់សេវាកម្ម និងបង្កើនលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ថាមពល។ ការឱ្យសម្បទានិកដាក់ផែនការអាជីវកម្មទៅនិយតករគឺមានប្រយោជន៍ព្រោះវាជួយសម្រួលដល់ការពិភាក្សាជុំវិញការធ្វើផែនការប្រព័ន្ធដែលប៉ះពាល់ដល់ការចំណាយដើមទុនដែលនឹងត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ក្នុងអំឡុងពេលត្រួតពិនិត្យបន្ទាប់។ ■

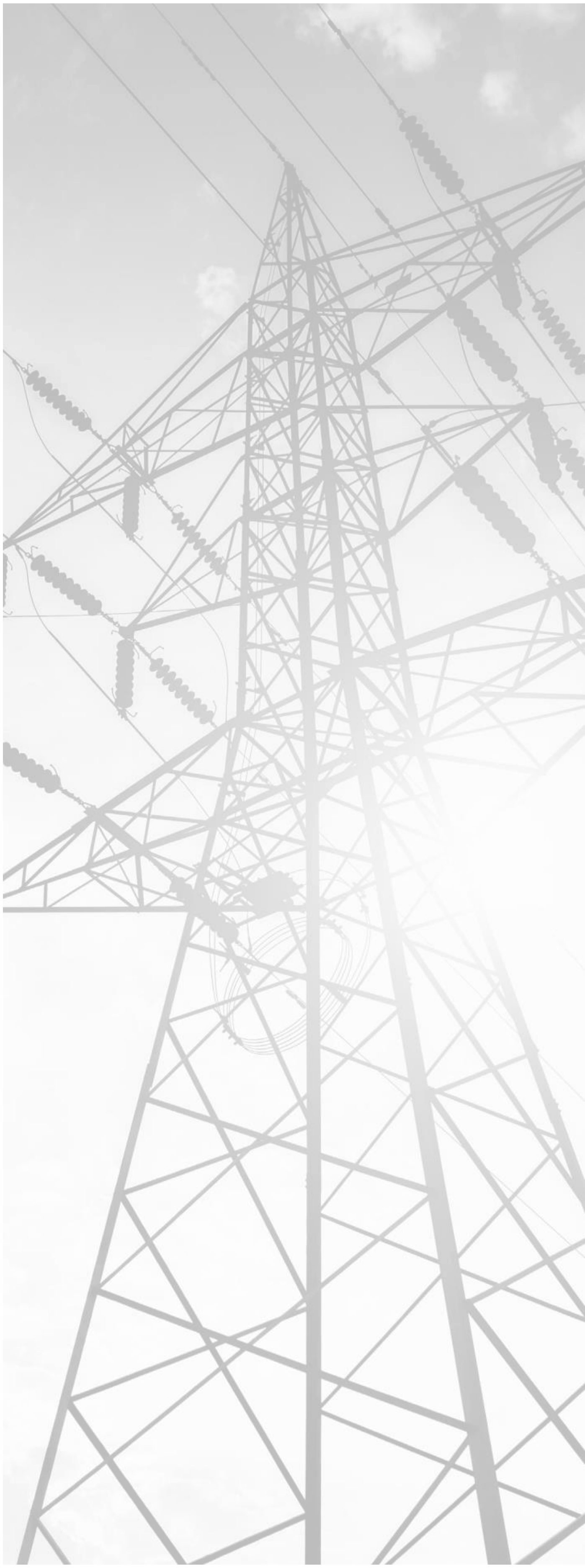

សម្បទានផ្នែកទី 3

បញ្ហាជាច្រើនមានសារៈសំខាន់ចំពោះលទ្ធភាពរកចំណូលនៃប្រតិបត្តិការសម្បទាន។ បញ្ហាទាំងនោះរួមមានរបៀបដែលការទូទាត់ទិញយកត្រូវបានគណនា ការពិចារណាទាក់ទងនឹងរូបិយប័ណ្ណមួយចំនួន និងការបែងចែកហានិភ័យក្នុងចំណោមភាគីនៃប្រតិបត្តិការ និងអ្នកប្រើប្រាស់។ មានឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃសម្បទានបញ្ជូនថាមពលដែលផ្តល់មូលនិធិដោយឯកជននៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើននាពេលបច្ចុប្បន្ន ដូច្នេះអត្ថបទនេះទាញចេញពីគោលការណ៍ទូទៅដែលបានអនុវត្តចំពោះគំរូនេះ នៅពេលដែលវាត្រូវបានគេប្រើនៅកន្លែងផ្សេងទៀតក្នុងពិភពលោក។ ជាធម្មតាសម្បទានជាក់លាក់មានវិធីសាស្ត្រកំណត់គោលដៅដើម្បីដោះស្រាយបរិយាកាសក្នុងតំបន់ជាក់លាក់មួយ។

ការទូទាត់ថ្លៃទិញយក

នៅក្នុងអត្ថបទមុននៅក្នុងស៊េរីនេះដែលពិពណ៌នាអំពីរបៀបដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងបណ្តាញត្រូវបានគ្រប់គ្រង យើងបានរៀនថា៖

- សមាសភាគ ($RateBase_y$ x $WACC_y$) ផ្តល់ឱ្យស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងនូវផលចំណូលលើការវិនិយោគរបស់ខ្លួន
- សមាសធាតុរំលស់នៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងផ្តល់ឱ្យអ្នកវិនិយោគនូវផលចំណូលលើការវិនិយោគរបស់ខ្លួន
- រយៈពេលរំលស់ខ្លី បង្កើនអត្រាក្នុងរយៈពេលខ្លី ដោយបង្កើនសមាសធាតុរំលស់នៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំរបស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើង ប៉ុន្តែបង្កើនផលចំណូលសរុបដែលបង់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់ ដោយសារទ្រព្យសកម្មនៅតែស្ថិតក្នុងអត្រាមូលដ្ឋានសម្រាប់រយៈពេលវែង និង
- ថាទ្រព្យសកម្មជាច្រើនរបស់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលមានអាយុកាលសេវាកម្មយូរ និងរយៈពេលរំលស់វែងដែលត្រូវគ្នា។

ដើម្បីប្រើឧទាហរណ៍សាមញ្ញមួយ សូមពិនិត្យមើលគំរូការពិតខាងក្រោម។ ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទឹកភ្លើងរបស់រដ្ឋ ("អ្នកផ្តល់") ចូលទៅក្នុងសម្បទានដែលមានរយៈពេល 20 ឆ្នាំ។ សម្បទានិកដាក់ម៉ាស៊ីនទប់ភ្លើងដែលមានតម្លៃទិញ 1 លានដុល្លារ ឱ្យដំណើរការនៅថ្ងៃដំបូងនៃសម្បទាន។ និយតករតម្រូវឱ្យសម្បទានិកប្រើប្រាស់ការរំលស់ស្មើភាគ និងបង្កើតរយៈពេលរំលស់រយៈពេល 30 ឆ្នាំសម្រាប់ប្រភេទម៉ាស៊ីនទប់ភ្លើងដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយសម្បទានិក។ នៅចុងបញ្ចប់នៃសម្បទានរយៈពេល 20 ឆ្នាំ តើតម្លៃទិញដំបូងចំនួន 1 លានដុល្លារត្រូវបានទទួលមកវិញដោយសម្បទានិកចំនួនប៉ុន្មាន?

ដើម្បីកំណត់ចម្លើយ យើងបំប្លែងរយៈពេលរំលស់រយៈពេល 30 ឆ្នាំ ទៅជាការរំលស់ប្រចាំឆ្នាំ 3.33% នៃតម្លៃទិញ។ ដោយគុណ 1 លានដុល្លារនឹង 3.33% យើងអាចកំណត់ថាសម្បទានិកនឹងទទួលស្គាល់ 33,333.33 ដុល្លារក្នុងការរំលស់ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ហើយបញ្ចូលចំនួននោះនៅក្នុងសមាសធាតុរំលស់នៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ។ ការគុណលេខនេះចំនួន 20 ឆ្នាំ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវចម្លើយដែលគឺថាសម្បទានិកនឹងទទួលបាន 666,666.67 ដុល្លារនៃការវិនិយោគចំនួន 1 លានដុល្លាររបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេល 20 ឆ្នាំនៃសម្បទាន។

ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ សម្បទានិកនឹងមិនទទួលបានមកវិញនូវទឹកប្រាក់ចំនួន 333,333.33 ដុល្លារនៃការវិនិយោគរបស់ខ្លួននៅចុងបញ្ចប់នៃសម្បទាននោះទេ។ សម្បទានិកនឹងទទួលបានចំនួននៅសេសសល់នេះ ដែលជាតម្លៃដែលមិនអាចរំលស់បាននៃម៉ាស៊ីនទប់ភ្លើង ដោយទទួលបានការទូទាត់ពីអ្នកផ្តល់ជំនួយនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនៃសម្បទាន។ ការទូទាត់ប្រភេទនេះត្រូវបានគេសំដៅថាជាការទូទាត់ទិញយកវិញចុងគ្រា ការទូទាត់ទិញយក ឬតម្លៃទិញយក។ យើងនឹងហៅវាថាជាការទូទាត់ទិញយក។

ឧទាហរណ៍ខាងលើបង្ហាញពីរបៀបដែលការរំលស់ត្រូវបានទទួលស្គាល់ទាក់ទងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិជាក់លាក់មួយ។ ដោយផ្អែកលើឧទាហរណ៍នេះ មនុស្សម្នាក់អាចសន្និដ្ឋានថា វិធីល្អបំផុតក្នុងការគណនាតម្លៃទិញយកគឺដោយការបូកសរុបតម្លៃដែលអាចរំលស់បាននៃទ្រព្យសកម្មនីមួយៗដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយសម្បទានិក។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មានវិធីសាស្ត្រសាមញ្ញជាងក្នុងការឆ្លើយចម្លើយដូចគ្នានេះ។ មូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ (នៅក្នុងប្រព័ន្ធបទប្បញ្ញត្តិផ្អែកលើការអនុវត្ត ឬអត្រាមូលដ្ឋាននៅក្នុងប្រព័ន្ធតម្លៃដើមសេវាកម្ម) គឺយកផលបូកនៃការវិនិយោគទាំងអស់ដែលបានធ្វើឡើង ដកជាងផលបូកនៃការរំលស់ទាំងអស់ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់។

អត្ថប្រយោជន៍ដ៏សំខាន់នៃវិធីសាស្ត្រនេះគឺថាវាអនុញ្ញាតឱ្យប្រព័ន្ធគណនេយ្យដែលបង្កើតឡើងដោយនិយតករត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្កើតទាំងអត្រាការប្រាក់ និងការទូទាត់ថ្លៃទិញយក។

នៅក្នុងសេណារីយ៉ូក្រៅពីការផុតកំណត់រយៈពេល ការទូទាត់ថ្លៃទិញយកអាចត្រូវបានគណនាដោយអនុវត្តមេគុណទៅនឹងមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់។ ក្នុងករណីបញ្ចប់សម្បទានបន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍នៃការខកខានដោយសម្បទានិក មេគុណនឹងតិចជាង 1.0 ។ ជាឧទាហរណ៍វាអាចនឹងស្មើ 0.8 ឬ 0.85 ឬ 0.9 ។ នៅក្នុងករណីបញ្ចប់សម្បទានដូចខាងក្រោម

(i) ព្រឹត្តិការណ៍ខកខានដោយអ្នកផ្តល់សិទ្ធិក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន (ii) ព្រឹត្តិការណ៍ខកខានដោយប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររបស់រដ្ឋាភិបាល ឬ (iii) ការកើតឡើងនៃព្រឹត្តិការណ៍មហាអំណាចនយោបាយដែលអូសបន្លាយនោះ មេគុណនឹងធំជាង 1.0 ។ ក្នុងករណីនេះ ជាឧទាហរណ៍វាអាចជា 1.1, 1.15, ឬ 1.2 ។ មេគុណទាំងនេះអាចត្រូវបានកែសម្រួលឱ្យសមនឹងគោលបំណងរបស់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ សម្បទានិក និងអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីដល់សម្បទានិក។ មេគុណគួរតែផ្តល់នូវការលើកទឹកចិត្តសមហេតុផលសម្រាប់ភាគីទាំងអស់ក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងគម្រោង។ ពួកគេមិនគួរត្រូវបានចាត់ទុកថាជា ឬទំហំលក្ខខណ្ឌ ការពិន័យដែលអាចអនុវត្តបានក្រោមច្បាប់នៃប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះជាច្រើនទេ។

ការទូទាត់ថ្លៃទិញយកអាចមានទំហំធំ។ ចំនួនតម្លៃទិញយកត្រូវបានទាក់ទងដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងចំនួននៃការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងដោយសម្បទានិកក្នុងអំឡុងពេលសម្បទាន។ គោលបំណងមួយក្នុងចំណោមគោលបំណងសម្បទានគឺដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់វិស័យឯកជនឱ្យធ្វើការវិនិយោគដែលត្រូវការដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង និងពង្រីកប្រព័ន្ធបញ្ជូនថាមពល។ ជាលទ្ធផល ប្រសិនបើសម្បទានត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងសម្រេចបាននូវគោលដៅនោះដោយជោគជ័យ នោះការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងដោយវិស័យឯកជននឹងមានទំហំធំ។ ដូច្នេះនឹងជាលទ្ធផលនៃការទូទាត់ថ្លៃទិញយក។

រដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះអាចរកឃើញថា សម្បទានិកបានដំណើរការល្អក្នុងរយៈពេលសម្បទាន ហើយថាមានហេតុផលតិចតួចសម្រាប់ការអនុញ្ញាតឱ្យសម្បទានផុតកំណត់។ កិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន និងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររបស់រដ្ឋាភិបាលអាចសញ្ជឹងគិតអំពីប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ អ្នកផ្តល់សិទ្ធិ និងសម្បទានិកអាចយល់ព្រមបន្តរយៈពេលសម្បទានមុនពេលផុតកំណត់របស់វា។ ប្រសិនបើរយៈពេលត្រូវបានពន្យារ នោះតម្រូវការក្នុងការបង់ប្រាក់ទិញយកនឹងត្រូវពន្យារពេលដែរ។ ការបន្តរយៈបន្ថែមទៀតអាចពន្យាពេលដោយគ្មានកំណត់នូវតម្រូវការក្នុងការបង់ប្រាក់ទិញយក។

ប្រសិនបើប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះមិនពេញចិត្តនឹងការអនុវត្តរបស់សម្បទានិក ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះអាចប្រមូលមូលនិធិដើម្បីបង់ថ្លៃទិញយកដោយការផ្តល់សម្បទានថ្មីដែលទាមទារការទូទាត់ថ្លៃសម្បទានជាមុនត្រូវគ្នានឹងការទូទាត់ចំនួនទិញយកនោះ។ ផ្ទុយទៅវិញ រដ្ឋាភិបាលម្ចាស់ផ្ទះនៅក្នុងមុខតំណែងនេះអាចបង្កើតដើមទុនអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានឡើងវិញដោយការចាក់បញ្ចូលភាគហ៊ុនទៅក្នុងអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងធ្វើឱ្យអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានបង្កើនចំនួនបំណុលដែលមានទំហំសមស្របដើម្បីផ្តល់មូលនិធិដល់ផ្នែកដែលនៅសល់នៃការទូទាត់ថ្លៃទិញយក។ អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានអាចបង្កើនបំណុលនោះដោយការចេញមូលបត្របំណុលជាច្រើនជាមួយភតិកៈដែលត្រូវគ្នានឹងទម្រង់រំលស់នៃទ្រព្យសកម្មដែលបង្កើតជាមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ ដោយការខ្ចីប្រាក់ពីស្ថាប័នធនាគារ ឬប្រើការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវិធីសាស្ត្រទាំងនេះ។

ការពិចារណាលើរូបិយប័ណ្ណ

ជាមួយនឹងករណីលើកលែងមានកម្រិតនៃប្រទេសដែលប្រើប្រាស់រូបិយប័ណ្ណបរទេសដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន និងកាលៈទេសៈដែលមានកម្រិតខ្លាំងផ្សេងទៀត អត្រាដែលត្រូវបានបង់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់អគ្គិសនីត្រូវបានចាត់ជារូបិយប័ណ្ណរបស់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ។

នៅក្នុងប្រទេសដែលមានទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើន ទីផ្សារមូលធន និងទីផ្សារសម្រាប់ប្រាក់កម្ចីពីធនាគារក្នុងស្រុកមិនមានសាច់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ផ្តល់មូលនិធិដល់សមាសភាពបំណុលនៃមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មបទប្បញ្ញត្តិរបស់ស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពល។

ដែលនេះជាករណី ដែលអត្រានឹងត្រូវកែតម្រូវសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរអត្រាប្តូរប្រាក់បរទេសជាប្រចាំ។

ជារឿយៗការកែតម្រូវទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តជារៀងរាល់ត្រីមាស ហើយអាចត្រូវបានអនុវត្តដោយសម្បទានិកដោយផ្អែកលើរូបមន្តដែលមាននៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំពន្ធដោយមិនចាំបាច់ឱ្យនិយតករចេញសេចក្តីសម្រេចរៀងរាល់ត្រីមាសដែលបញ្ជាក់ពីការគណនាដែលធ្វើឡើងដោយសម្បទានិកទេ។ រូបមន្តគួរតែត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីបង្កើនតែសមាសធាតុតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំទាំងនោះដែលត្រូវបានកំណត់ជារូបិយប័ណ្ណបរទេសប៉ុណ្ណោះ។ សមាសធាតុទាំងនោះអាចរាប់បញ្ចូលទាំងផលចំណូលដែលបានពីមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ និងការរំលស់ ដែលក្នុងករណីនេះមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ក៏អាចត្រូវបានកំណត់ជារូបិយប័ណ្ណបរទេសផងដែរ។ រូបិយប័ណ្ណបរទេសដែលធាតុទាំងនោះត្រូវបានចាត់តាំងជារូបិយប័ណ្ណបរទេសដែលកាតព្វកិច្ចកម្ចី និងវិភាគទានដើមទុនរបស់សម្បទានិកត្រូវបានចាត់តាំង។

សមាសភាគប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំ និងសមាសភាគផ្សេងទៀតរបស់តម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំនឹងត្រូវបែងចែកដោយផ្នែកជារូបិយប័ណ្ណបរទេសដូចគ្នា ហើយផ្នែកខ្លះជារូបិយប័ណ្ណប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ។ ភាគរយសមាសធាតុទាំងនោះដែលត្រូវបានចាត់ជាជារូបិយប័ណ្ណបរទេសនឹងត្រូវគ្នាទៅនឹងភាគរយនៃការចំណាយដែលកើតឡើងដែលត្រូវបានចាត់ជារូបិយប័ណ្ណបរទេស។ មួយផ្នែកធំនៃចំណាយប្រតិបត្តិការ និងថ្លៃថែទាំដែលកើតឡើងដោយស្ថាប័នបញ្ជូនថាមពលគឺសម្រាប់កម្លាំងពលកម្ម។ ជាលទ្ធផល មួយផ្នែកធំនៃសមាសភាគប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំរបស់តម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំជាធម្មតាក៏ត្រូវបានចាត់ជារូបិយប័ណ្ណក្នុងស្រុកផងដែរ។

ហានិភ័យ

ការបែងចែកហានិភ័យសមស្របគឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការទាក់ទាញការវិនិយោគក្នុងទម្រង់ជាបំណុល និងដើមទុន។ ម៉ាទ្រីសហានិភ័យដែលដូចខាងក្រោមពិពណ៌នាអំពីរបៀបដែលជួរហានិភ័យអាចត្រូវបានបែងចែកនៅក្នុងប្រតិបត្តិការសម្បទានធម្មតា។

ហានិភ័យ	តើនរណាជាអ្នកប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ?	មតិយោបល់
ហិរញ្ញវត្ថុ		
ហានិភ័យតម្រូវការ	អ្នកប្រើប្រាស់	ហានិភ័យតម្រូវការត្រូវបានបែងចែកយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដល់អ្នកប្រើប្រាស់ដោយគោលការណ៍ណែនាំពន្ធ។ ជាធម្មតាគោលការណ៍ណែនាំពន្ធផ្ដល់ថា ប្រសិនបើសម្បទានិកមិនទទួលបានប្រាក់ចំណូលស្មើនឹងតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំក្នុងអំឡុងឆ្នាំជាក់លាក់ណាមួយ ដោយសារកំហុសក្នុងការព្យាករណ៍តម្រូវការសេវាបញ្ជូនថាមល នោះចំណែកនៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំមិនទទួលបានចំណូលទេដោយសារកំហុសនៃការព្យាករណ៍ត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ឆ្នាំបន្ទាប់ ដោយមានការប្រាក់។
ហានិភ័យឥណទាន	សម្បទានិក, អ្នកប្រើប្រាស់	ហានិភ័យដែលអ្នកទិញសេវាបញ្ជូនថាមពលអាចនឹងមិនបង់ថ្លៃភ្លាមៗនូវសេវាបញ្ជូនថាមពលត្រូវបានបង្កឡើងដោយសម្បទានិក ប៉ុន្តែអាចត្រូវបានកាត់បន្ថយដោយ (i) ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំពន្ធនៃសមាមាត្រប្រមូលតាមគោលដៅដែលមានតិចជាង 100% (ជាធម្មតាសមរម្យតែនៅក្នុងគំរូដែលមានចំនួនអ្នកប្រើប្រាស់ច្រើន) និង (ii) ការធានាអធិបតេយ្យភាពនៃការទូទាត់ដោយសហគ្រាសរដ្ឋដែលទិញសេវាបញ្ជូនថាមពល ឬទម្រង់ផ្សេងទៀតនៃការគាំទ្រសាច់ប្រាក់ងាយស្រួល និង/ឬការគាំទ្រការទូទាត់បញ្ចប់ក្នុងករណីដែលមិនមានការបង់ប្រាក់។
អតិផរណា	អ្នកប្រើប្រាស់	សមាសភាគ O&M នៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំត្រូវបានកែសម្រួលសម្រាប់អតិផរណា។ ជាទូទៅ មូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលត្រូវបានកំណត់មិនត្រូវបានកែតម្រូវសម្រាប់អតិផរណាទេ។
អត្រាការប្រាក់	អ្នកប្រើប្រាស់	ជាធម្មតាអត្រាការប្រាក់ត្រូវបានកែសម្រួលសម្រាប់ការផ្លាស់ប្ដូរអត្រាការប្រាក់ជាទៀងទាត់។ ភាពញឹកញាប់នៃការកែតម្រូវអាចអាស្រ័យលើរបៀបដែលសម្បទានិកបានលើកឡើង ឬអាចរំពឹងថានឹងមានការលើកឡើងពីការផ្ដល់ហិរញ្ញប្បទានបំណុល។ នេះអាចជាហានិភ័យដ៏លំបាកមួយក្នុងការបែងចែកនៅក្នុងទីផ្សារដែលមានសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលប្រែប្រួល ដូចជាសាច់ប្រាក់ដែលរកឃើញនៅក្នុងប្រទេសអាហ្វ្រិកជាច្រើន។ ជាធម្មតាវិធីសាស្ត្រចំណាយតិចបំផុតចំពោះការផ្ដល់មូលនិធិសេវាកម្មបញ្ជូនថាមពលនឹងកែសម្រួលសម្រាប់ការផ្លាស់ប្ដូរអត្រាការប្រាក់ជាក់ស្តែងជាប្រចាំ។
អត្រាប្ដូរប្រាក់បរទេស	អ្នកប្រើប្រាស់	ជាធម្មតាអត្រាការប្រាក់ត្រូវបានកែសម្រួលសម្រាប់ការផ្លាស់ប្ដូរអត្រាប្ដូរប្រាក់បរទេសទៀងទាត់។ ការកែតម្រូវទាំងនេះជាធម្មតាត្រូវបានធ្វើឡើងជារៀងរាល់ត្រីមាស។

ហានិភ័យ	តើនរណាជាអ្នកប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ?	មតិយោបល់
ដី		
លក្ខខណ្ឌបរិស្ថានដែលមានស្រាប់	អ្នកប្រើប្រាស់	ចំណាយលើការដោះស្រាយភាពខ្វះចន្លោះបរិស្ថានមានស្រាប់ដែលជាវត្ថុធាតុដើមធម្មជាតិបង្កើតបានជាថ្លៃដើមទុនដែលបង្កើនមូលដ្ឋានទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានកំណត់។
ភាពខ្វះចន្លោះនៃប័ណ្ណកកម្មសិទ្ធិដែលមានស្រាប់	អ្នកប្រើប្រាស់	ចំណាយលើការដោះស្រាយភាពខ្វះចន្លោះនៃប័ណ្ណកកម្មសិទ្ធិដែលមានស្រាប់ក្នុងនាមជាអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានបង្កើតបានជាថ្លៃដើមទុនដែលបង្កើនមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់។
ការទិញដីសម្រាប់ការពង្រីក	អ្នកប្រើប្រាស់	តម្លៃដីដែលទទួលបានសម្រាប់គម្រោងថ្មីត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ ជាធម្មតានៅពេលដែលទ្រព្យសកម្មត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការ។
បច្ចេកទេស		
ការសាងសង់និងការដាក់ឱ្យដំណើរការទ្រព្យសម្បត្តិថ្មី។	សម្បទានិក	សម្បទានិកទទួលខុសត្រូវក្នុងការសាងសង់ និងចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិថ្មី។
ប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំការអនុវត្តបច្ចេកទេស	សម្បទានិក	ប្រសិនបើសម្បទានិកទទួលរងការចំណាយលើ O&M ដែលលើសពីសមាសភាគ O&M នៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវបានអនុម័តដោយនិយតករ នោះសម្បទានិកនឹងមិនសម្រេចបាននូវតម្លៃនៃភាគហ៊ុនដែលបង្កើតឡើងដោយនិយតករនោះទេ។ ហានិភ័យនៃការអនុវត្តខ្សោយជៀបនឹង KPIs (សូមមើលខាងក្រោម) នឹងចាំបាច់ត្រូវមានតុល្យភាពដោយប្រុងប្រយ័ត្នប្រឆាំងនឹងការចំណាយលើសលើ O&M នៅពេលដែលសម្បទានត្រូវបានរៀបចំឡើង។
សូចនាករការអនុវត្តសំខាន់ៗ កម្រិតសេវាកម្ម	សម្បទានិក	ប្រសិនបើសម្បទានិកមិនសម្រេចបាននូវសូចនាករនៃការអនុវត្តសំខាន់ៗ និង/ឬកម្រិតសេវាកម្មដែលត្រូវការនោះទេ សម្បទានិកនឹងទទួលរងការពិន័យ ដែលអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់។ សម្រាប់សម្បទានបញ្ជូនថាមពល សូចនាករនៃការអនុវត្តសំខាន់ៗធម្មតារួមមានរង្វាស់ប្រេកង់ និងរយៈពេលនៃការដាច់ភ្លើង និងវិធានការនៃការបាត់បង់បច្ចេកទេស និងពាណិជ្ជកម្ម។
អាជ្ញាប័ណ្ណ & ការអនុញ្ញាត		
ការចេញអាជ្ញាបណ្ណ និងការអនុញ្ញាតដំបូង	រដ្ឋាភិបាល, អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន, និង សម្បទានិក	សម្បទានិកត្រូវតែដាក់ពាក្យសុំ និងខិតខំប្រឹងប្រែងដាក់ប្ដឹងពាក្យសុំរបស់ខ្លួនសម្រាប់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងការអនុញ្ញាតទាំងអស់។ អាជ្ញាប័ណ្ណសំខាន់ៗត្រូវបានផ្តល់នៅពេលចាប់ផ្តើមសម្បទាន ហើយជាធម្មតាមានរយៈពេលដូចគ្នានឹងរយៈពេលសម្បទាន។ ប្រសិនបើអាជ្ញាធរសាធារណៈបរាជ័យក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬការអនុញ្ញាតនៅពេលដែលតម្រូវការអនុវត្តត្រូវបានបំពេញ ការបរាជ័យនោះនឹងត្រូវចាត់ទុកជាព្រឹត្តិការណ៍បង្ខំ។
ការបន្ត, ការកែប្រែ	រដ្ឋាភិបាល, អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន	ការខកខានក្នុងការបន្តអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬការកែប្រែលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាប័ណ្ណដែលរាំងសម្បទានិកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពីការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្រោមសម្បទាននឹងបង្កើតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់។

ហានិភ័យ	តើនរណាជាអ្នកប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ?	មតិយោបល់
សង្គម & បរិស្ថាន		
ផលប៉ះពាល់សង្គម និងបរិស្ថាន	សម្បទានិក	សម្បទានិកត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គម និងបរិស្ថាន ដោយអនុលោមតាមការពិគ្រោះជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធ និងច្បាប់បរិស្ថានរបស់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ ហើយប្រសិនបើអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់សម្បទានិកជាភាគីនៃគោលការណ៍អេក្វាទ័រ ត្រូវអនុលោមតាមស្តង់ដារការអនុវត្តពាក់ព័ន្ធដែលចេញដោយសាជីវកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។
សុខភាពនិងសុវត្ថិភាពការងារ	សម្បទានិក	សម្បទានិកត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុលោមតាមច្បាប់សុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងាររបស់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ ហើយប្រសិនបើអ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់សម្បទានិកជាភាគីនៃគោលការណ៍អេក្វាទ័រ ត្រូវអនុលោមតាមស្តង់ដារការអនុវត្តពាក់ព័ន្ធដែលចេញដោយសាជីវកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។
ព្រឹត្តិការណ៍មិនធម្មតា		
ការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់	អ្នកប្រើប្រាស់, រដ្ឋាភិបាល	ការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់ដែលបង្កើនការចំណាយដែលកើតឡើងដោយសម្បទានិក ឬការថយចុះប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយសម្បទានិកគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ។ ចំពោះវិសាលភាពដែលពួកគេមិនមាន ពួកគេគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរឃ្លាច្បាប់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល។
ការផ្លាស់ប្តូរពន្ធ	អ្នកប្រើប្រាស់, រដ្ឋាភិបាល	ការផ្លាស់ប្តូរពន្ធដែលបង្កើន (ឬបន្ថយ) កាតព្វកិច្ចពន្ធរបស់សម្បទានិកគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ។ ចំពោះវិសាលភាពដែលពួកគេមិនមាន តាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរឃ្លាច្បាប់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល។
ព្រឹត្តិការណ៍ហួសពីការរំពឹងទុក	សម្បទានិក, អ្នកប្រើប្រាស់	សម្បទានិកត្រូវកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃព្រឹត្តិការណ៍ហួសពីការរំពឹងទុកក្នុងកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន។ សម្បទានិកអាចធានាប្រឆាំងនឹងហានិភ័យទាំងនេះនៅកន្លែងដែលវាអនុវត្តជាក់ស្តែង។ តម្លៃនៃការធានារ៉ាប់រងត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងផ្នែកប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំនៃតម្រូវការចំណូលប្រចាំឆ្នាំ។ ថ្លៃដើមទុនដែលទាក់ទងនឹងការជំនួស ឬជួសជុលទ្រព្យសកម្មដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយព្រឹត្តិការណ៍ហួសពីការរំពឹងទុកត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងមូលដ្ឋានទ្រព្យសកម្មដែលបានកំណត់ក្នុងកម្រិតដែលពួកគេមិនត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយប្រាក់ធានារ៉ាប់រង។
ព្រឹត្តិការណ៍មហាអំណាចនយោបាយ	អ្នកប្រើប្រាស់, រដ្ឋាភិបាល, អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន	ប្រសិនបើសម្បទានិកត្រូវបានរារាំងពីការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្រោមសម្បទានក្នុងលក្ខណៈជាសារវន្តដោយសារការកើតឡើងនៃព្រឹត្តិការណ៍មហាអំណាចនយោបាយ ហើយឥទ្ធិពលនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះនៅតែបន្តក្នុងរយៈពេលយូរនោះ ព្រឹត្តិការណ៍នៃការខកខាន អាចកើតឡើងក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន។
វិវាទ		
ការដោះស្រាយវិវាទក្រោមកិច្ចសន្យា	គ្មាន	វិវាទដែលកើតឡើងក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងគម្រោងត្រូវបានដោះស្រាយដោយមជ្ឈត្តកម្មអន្តរជាតិ ក្នុងកម្រិតដែលមិនត្រូវបានដោះស្រាយក្រៅផ្លូវការ។
ការដោះស្រាយវិវាទដែលកើតឡើងទាក់ទងនឹងវិធីសាស្ត្រពន្ធ	គ្មាន	វិវាទដែលកើតឡើងទាក់ទងនឹងការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រពន្ធអាចបណ្តាលឱ្យមានការទាមទារនៅក្រោមការផ្លាស់ប្តូរឃ្លាច្បាប់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងគាំទ្ររដ្ឋាភិបាល។ វិវាទទាក់ទងនឹងការអនុវត្តត្រឹមត្រូវនៃការផ្លាស់ប្តូរក្នុងប្រយោគច្បាប់នេះ ត្រូវបានដោះស្រាយដោយមជ្ឈត្តកម្មអន្តរជាតិ ក្នុងកម្រិតដែលមិនត្រូវបានដោះស្រាយក្រៅផ្លូវការ។

About the Authors

Ryan T. Ketchum

Ryan is a partner at Hunton Andrews Kurth LLP. His practice focuses on energy and infrastructure projects located in emerging and frontier markets.

Ryan is a frequent speaker and author on topics related to the development and financing of renewable energy projects and public-private partnerships. Clients quoted in *Chambers Global* praise Ryan as “extremely efficient,” adding that, “his wisdom and judgement of process is very good, as is his ability to handle deep-heated situations,” that he is “very knowledgeable in private-public transactions in the energy sector,”and that he “provides intelligent counsel and knows how to get the deal done.”

Ryan focuses his practice on the development and financing of energy and infrastructure projects worldwide. He has acted for governments, sponsors, lenders, development finance institutions, and other participants in the energy and infrastructure sectors.

Chambers Global guide has recognized Ryan since 2013. Before joining the firm, he served as a law clerk for the Honorable Henry H. Whiting of the Supreme Court of Virginia.

Chris Flavin

Chris is Head of Business Development at Gridworks Development Partners, a development and investment platform focused on investments in transmission, distribution and off-grid electricity in Africa. Chris has extensive international project development and M&A experience which spans Africa, Asia and Europe. Chris began his career as a private practice lawyer advising a wide range of institutional investors before joining Gridworks’ parent company, British International Investment, in 2014. He was involved in the strategy which led to Gridworks’ formation in 2019 and has served on Gridworks’ senior management team since it was founded. Chris is responsible for project development and investment activities at Gridworks. Chris sits on the Board of a number of Gridworks portfolio companies including Amari Power Transmission which is developing the first privately financed transmission project in Uganda. He is a regular contributor to publications and panel discussions on the African Infrastructure sector.

Acknowledgements

Although the views expressed herein are solely the views of the authors, we are very fortunate to have worked with a larger group of authors convened by Power Africa, the Commercial Law Development Program, and the African Legal Support Facility to write a longer book titled *Understanding Transmission Financing* on these and related topics. (Available here.) The support, encouragement, and feedback we received during the development of *Understanding Transmission Financing* were instrumental in shaping our thoughts on these topics. We would like to thank all three organizations and the other authors of *Understanding Transmission Financing* for their contributions and support.

© 2022 Hunton Andrews Kurth LLP. Attorney advertising materials. Hunton Andrews Kurth, the Hunton Andrews Kurth logo, HuntonAK and the HuntonAK logo are service marks of Hunton Andrews Kurth LLP. These materials have been prepared for informational purposes only and are not legal advice. This information is not intended to create (and receipt of it does not constitute) an attorney-client or similar relationship. Please do not send us confidential information. Past successes cannot be an assurance of future success. Whether you need legal services and which lawyer you select are important decisions that should not be based solely upon these materials. Photographs are for dramatization purposes only and may include models. Likenesses do not necessarily imply current client, partnership or employee status. Hunton Andrews Kurth LLP is a Virginia limited liability partnership. Contact: Walfrido J. Martinez, Managing Partner, Hunton Andrews Kurth LLP, 2200 Pennsylvania Avenue, NW, Washington, DC, 202.955.1500.

22776_12.22